

Gregor Bernhard-Königstein

Voynich Silenen Comedia

Como ler o manuscrito Voynich como
Memorias de Jost von Silenen
descifrado

Como descifrei o
Manuscrito Voynich as
Memorias de Jost von Silenen

Autor:

Gregor Bernhard-Königstein

A tradución ao inglés podes atopar cara atrás

Doutor Mag. Gregor Bernhart-Königstein Phil.-
Theol. Universidade Benedicto XVI. Instituto de Teoloxía
Espirital Heiligenkreuz Otto von
Freising-Platz 1 2532
Heiligenkreuz, Austria Correo
electrónico: gregor.bernhart-koenigstein@hochschule-heiligenkreuz.at
Móbil: 0043 (0) 677 63399624
IBAN: AT37 01 05 04 04

prelanzamento do libro
Todos os dereitos reservados

Crédito da foto:

Foto de portada 1: Dicken, Testone, Jost von Silenen, +IODOCVS DE SILINO:EPiscopuS SEDVNENsIs

Foto de portada 2: Ludwig Suter: "Historia de Suíza para a escola e a casa". Einsiedeln 1912.

Imaxe de portada 3: Manuscrito Voynich f67r1 (Crédito Beinecke, Universidade de Yale, Nova York)

Ensaios: Placa conmemorativa de Jost, Albin e Kaspar von Silenen en Schlossergasse, Lucerna

p.10 Biblioteca Central de Zúric - folleto conmemorativo do 19 de abril de 1874

Todas as demais imaxes aparecen en notas ao pé de páxina, o VM, Beinecke, Yale, Nova York, como un folio

Contidos:

Ensaio: Jost von Silenen e o manuscrito Voynich	3
prólogo	7
I. O camiño pedregoso do desmoronamento	11
II.Unha expedición helvética	13
III. Un bispo case moral	16
IV.As Memorias das estrelas	21
V. O príncipe bispo Jost e o mapa do mundo	27
VI. Melker Russ, os cronistas e a catedral de San Estevo en Viena	29
VII.A Vella Confederación - Os Sileni e Wilhelm Tell	30
VIII Jost de Silenen, Davos e Coira	31
IX. O Valais, o bispo Jost e a unidade de Suíza	32
A visión irónica de X. Jost von Silenen sobre as guerras dos Habsburgo	33
XI. Jost de Silenen e Nicolás de Flüe	38

XII. O profeta Isaías e a mandrágora	39
XIII. A primeira decodificación do guión Voynich Silene	42
Diálogo didáctico silencioso:	45
Jost von Silenen e o seu escriba	
XV. Crónica de acontecimentos e escudo	49
XIV A segunda descifrado de Voynich Silenenschrift	50

A primeira tradución importante da páxina

A tradución ao inglés podes atopar cara atrás

(Por favor, cite despois das páxinas en alemán, as notas ao pé non están traducidas)

Ensaio: Jost von Silenen e o manuscrito Voynich

O famoso manuscrito de Voynich, previamente ilexible, foi descifrado con éxito. O manuscrito que leva o seu nome, atopado polo bibliotecario polaco Wilhelm Michael Voynich en 1912 na biblioteca xesuítica de Frascati preto de Roma e agora na Universidade de Yale, escrito cun guión descoñecido en máis de duascertas páxinas, na súa maioría ilustracións de plantas misteriosas, horóscopos alquímicos e cuncas de auga con ninfas de baño , así como un mapa desplegable con castelos e círculos irregulares, e xa estaba en poder do emperador Rodolfo II. A pesar dos innumerables intentos criptolóxicos internacionais, por exemplo por Athanasius Kircher no século XIX ou, famoso, no 20 de Alan Turing e o seu Bletchley Park , aínda non lido. Durante a pandemia da corona -moitas ilustracións con raíces lembran ao virus da corona- despois dunha viaxe a Suíza, pouco a pouco fixen un descubrimento sorprendente coa lexibilidade do manuscrito: estas son as memorias do príncipe bispo suízo de Sitten Jost von Silenen e a súa familia. Unha obra que, como é propia das memorias, non se limita ao persoal senón que fai referencia á historia cunha misión determinada.

E temos que subir nós mesmos: na comedia de Silenen, á xente de Suíza dáselle algo tardíamente que inesperadamente fortalece a súa identidade como non o fixo desde Schiller. O que se xuntaba a través de batallas e demarcacións, o reforzado por unha tradición e alianzas comúns, sempre ameazaba con romperse polas diferenzas de linguas, denominacións e culturas dos montes e dos vales.

O que sorprende do patriotismo suízo, que vai en contra de todos os nacionalismos europeos, é o seu carácter supranacional. Esta construcción helvética, que en realidade só podería xurdir nun mundo supranacional da Idade Media, parece ter formado unha comunidade estable que perdurou e conformou os Alpes ata hoxe.

Aínda que a guerra do Sonderbund xa está resolta hai tempo, ninguén debería asumir que a cohesión neutral dun pobo tan diverso, especialmente na actual Unión Europea centralizada, non require en ningún momento un novo documento unificador. Por iso tamén sería unha alegría especial para todos os cidadáns europeos que se atopara un novo documento de estabilidade e paz, como o modelo democrático, sobre todo nos momentos más inesperados e pouco pacíficos de Europa unha nova mensaxe de paz chega no momento oportuno. . A historia demostra que a paz pode ter éxito se hai bos diplomáticos como Jost von Silenen.

Jost von Silenen é pouco coñecido hoxe en día, pero iso podería cambiar moi rapidamente. En 1482 foi nomeado bispo de Sitten no Valais. É unha figura histórica bastante exitosa, políticamente e tamén como mecenas das artes, aínda que foi deposto como bispo ao final da súa vida.

Pero tivo aínda máis éxito do que sabiamos anteriormente, é dicir, como patriota suízo. Quen adiviñaría que 500 anos despois sería lembrado por un motivo moi especial. Á marxe do seu compromiso político, el mesmo tivo unha gran parte na construción do seu monumento intelectual e da súa indicada repercusión, na obra á que aínda hoxe chamamos "Manuscrito Voynich".

Non se pode dicir realmente que está escrito, senón que está deseñado, quizais esbozado, coorganizado como cliente, porque non hai ningún exemplo deste tipo de arte ante el. E aínda así, como o humanista detrás da obra, debería considerarse o propio Jost von Silenen. As referencias son demasiado individuais, a conexión continua coa biografía é demasiado inusual, o camiño educativo, si, a orixe.

E, finalmente, o traballo de autopenxírico encarna claramente a filosofía de vida e a misión política que se espera dela. Non tan raro no Renacemento, pero tamén tipicamente italiano, que nos diplomáticos, políticos, e máis aínda nos eclesiásticos, viñan á cabeza calidades artísticas como Eneas Silvius Piccolomini, Giulio de Medici.

Jost von Silenen procede dunha das familias nobres más antigas do cantón de Uri, aínda que non dunha das grandes familias suízas, como os Toggenburg e os Kyburg. Os silenos aínda non eran condes, nin príncipes coma el, pero eran polo menos unha nobreza menor que se abrira camiño ata servir á nobreza, probablemente a través da oficina de Meyerei. Así o suxire o nome de Albin Meyer von Silenen, antepasado do bispo, quen adoita ser mencionado como unha figura coñecida na historia da fundación de Suíza, e que tamén pudo ser un dos tres xuradores do Rütli. .

Só esta ascendencia debeu ser unha motivación inicial para Jost non só para converterse nun diplomático suízo, senón tamén para deixar atrás un importante traballo escrito sobre a formación do Estado suízo. Si, o mellor sería combinar ambos ao mesmo tempo, para crear unha obra que enxalta os seus logros para Suíza como diplomático, pero que tamén sexa un sermón de construcción comunitaria ao mesmo tempo. Por parte da súa nai, Jost von Silenen procedía dunha familia nobre de Francia moito máis importante, a familia Chevron.

Despois de recibir beneficios da abadía de St. Leodegar en Lucerna desde o principio, moitos sospeitaron dunha data de nacemento anterior. A día de hoxe non se aclarou finalmente. 1435 é maioritariamente aceptado. Quizais más importante sexa o seu lugar de nacemento. Creceu en Küssnacht no Gesslerburg a partir do reconto de placas. Logo foi a Pavía para estudar Dereito e chegou a Roma para aprender idiomas como secretario do cardeal francés Guillaume D'Estouteville, que foi un espléndido mecenás do Renacemento e, sen dúbida, un modelo a seguir para Jost von Silenen en canto á promoción das artes. . Despois pasou á corte francesa ata que foi nomeado abade Xunto con Nikolaus von Diesbach é o negociador do rei francés. Non obstante, foi principalmente Jost von Silenen quen negociou cos Habsburgo.

Foi o seu mérito por ter negociado o primeiro tratado de paz duradeiro con Ferdinand von Habsburg, a chamada "Dirección Eterna", que garantiu á Confederación da época a súa primeira independencia e asegurou o seu estado de loitado estado de nación libre e democrática que pensado con anticipación á neutralidade, que era única en Europa e que, polo tanto, tamén se pode utilizar para todos os tempos como modelo de paz en Europa e, de feito, no mundo. Daquela aínda se chamaba oficialmente "Unificación", pero foi o primeiro tratado de paz cara a 1474 que marcou esta "dirección eterna" e fixo posible a paz aínda despois das Guerras de Suabia. Os Habsburgo debían ceder o seu territorio en Alsacia por unha taxa e recibir a cambio unha promesa de apoio ao servizo militar dos confederados. Certamente, o afán de conquista de Carlos o Temerario fixo que as partes se achegasen máis. Pero agora existían camiños pacíficos entre dous archiinimigos que non se daban nada, o que supuxo moito sufrimento á poboación. Porén, non se trataba só de territorios, senón tamén de liberdades civís, que estaban garantidas por primeira vez e no momento crucial. Deste xeito, os confederados tiñan recursos libres para as guerras de Borgoña, se non, Suíza podería non existir hoxe. O rei francés Luís XI, que tira as cordas ao fondo e era inimigo de Carlos o Temerario, fixo de Jost von Silenen bispo de Grenoble en agradecemento ata que foi nomeado bispado de Sión en 1482.

Jost von Silenen tiña dous irmáns e un sobriño importante, a quen fixou un monumento especial en símbolos alquímicos no seu Códice Silenen. A este respecto, o código do bispo convértese nun asunto familiar, aínda que se asume que o propio bispo é o cerebro principal. A participación no contido ou a autoría doutros membros da familia ou colegas diplomáticos sería unha pregunta separada a responder.

En tempo de paz estableceuse como constructor de igrexas e do equipos de baños útiles, imprimiu o primeiro libro en Suíza, o, Mammotrectus, un comentario da Biblia, e hoxe deu un que leva o seu nome

Breviario e tamén un manuscrito moi especial ata agora non recoñecido, as súas memorias, que aquí falamos.

Os dous irmáns morreron. Un, Andreas, nun asasinato traizoeiro debido a un levantamento derivado do conflito con Milán, o outro, un importante xefe militar lucense, vencedor nas batallas de Murten e Nancy, morreu de sífilis trala batalla de Crevola.

Presentado nunha cerimonia, foi traído de volta ao Valais polo seu irmán Jost. Ademais, Jost perdera un fillo ilexítimo en París por un suposto asasinato por contrato do duque Ludovico Sforza de Milán.

Cando o bispo ás veces malhumorado Silenen perde o seu cargo de bispo debido ás guerras perdidas en Italia. - Estaba do lado francés equivocado cando o posterior rei francés Carlos VIII invadiu Italia. - Jost foi expulsado do Valais polo pobo incitado e o cardeal Matthäus Schinner tras unha chamada matzá, obtido cun bispado titular de Hierápolis e morreu nun ataque de rabia en 1498 en Francia.

A familia, e con ela o Manuscrito Voynich-Silenen, cobraron especial importancia coa fundación da Garda Suíza, cuxo primeiro capitán foi o sobriño e fillo do irmán de Albin von Silenen, Kaspar von Silenen.

Daquela, os principados laicos e espirituais aínda formaban unha unidade. Na Confederación e tamén no Valais, con todo, o poder do príncipe-bispo estaba severamente restrinxido polo consello de Estado. En Suíza, a burguesía tomara o poder cedo.

Nos círculos diplomáticos, o manuscrito de Silenen axudou, as memorias de Jost von Silenen posiblemente axudaron como memorando na formación do estado suízo. Pero sen dúbida converteuse no documento fundacional ideolóxico, a carta da Garda Suíza no Vaticano, cuxo capitán era o sobriño do bispo Kaspar von Silenen. Cando morre -seguíuno un fillo como capitáncae no esquecemento e é usado como libro de alquimia polo emperador Rodolfo II. e volver a entrar na historia como Manuscrito Voynich, ata que se redescubriu pola súa lexibilidade como Manuscrito Silenen.

De feito, este descubrimento tamén aporta algo á historia do heroe nacional de Suíza, Wilhelm Tell, aínda que de xeito humorístico e con indicios, non cabe dúbida sobre a que se pretende referir a Tell, xa que quizais sexa o segundo gran heroe de Suíza. previamente infravalorado (conditio sine qua non) e creador deste manuscrito vinculado persoalmente coa lenda de Tell.

Placa conmemorativa de Jost, Albin e Kaspar von Silenen na Schlossergasse Lucerna

prólogo

Tamén teño textos filosóficos, históricos e literarios sobre todos os descubrimientos mencionados. Para que a decodificación do enigma de Voynich sexa accesible a un círculo más amplio, pero tamén por razóns sistemáticas e didácticas pola lonxitude da solución do enigma, as teses preséntanse primeiro paso a paso na forma epigramática da época de Jost von. Silenen como un poema didáctico heráldico a modo de tratado, unha Chave da táboa de multiplicar de Voynich, un código heráldico que contén toda a información concreta que calquera debería poder utilizar para ler o manuscrito paso a paso para coñecer o bispo Jost von Silenen e a súa obra. Para entendelo mellor, escollín o clásico esquema de rima das sextinas, aabbcc, formando cada un un pequeno aforismo sen rigor. En vista de Schiller, aquí non hai concurso de poesía que gañar, pero o autor só quere entreter e facer un pouco más precisas as teses históricas, pero más soltas e más fáciles de lembrar.

Cada lector debería poder facer unha viaxe de descubrimento comigo de novo e experimentar a emoción da decodificación. Porque a maioría dos seguintes versos foron escritos inmediatamente despois do descubrimento respectivo e así reflicten o proceso de descubrimento.

Un poema, ou unha prosa rimada, debe sobre todo servir de inspiración e non ten que explicar todo. Os comentarios teñen como finalidade proporcionar comprensión aos lectores non materiais

facilitar. Os comentarios biográfico-humanísticos más longos e o tratamento literario son entón un paso complementario ou máis adiante en canto a contidos para abordar o tema. En particular, gustaríame sinalar o diálogo docente silenense, "Jost von Silenen und his scribe", que foi publicado aquí ao final.

Aínda que moitos científicos naturais estiveron implicados no manuscrito, e a alquimia e a cosmoloxía son moi propias do Renacemento, que aínda non distingue entre relixión e natureza, o traballo está agora asignado máis ás humanidades. Sería interesante saber a data de nacemento de Jost von Silenen e se existe unha constelación estelar específica. Aínda que as revistas especializadas dominan nas ciencias naturais, as monografías seguen sendo o estándar científico máis alto das humanidades.

Decisivo para a solución do enigma foi o descifrado da marginalia escrita en latín e alemán, unha pequena vantaxe na casa para o falante nativo alemán. Tamén foi proveitoso para un súbdito austriaco dos Habsburgo.

O que sorprende para o lector é sen dúbida a clarificación das representacións de plantas como colección de escudos e crónica. As memorias de Silenen desenvolven unha filosofía do escudo, a arquitectura da igrexa e a crónica histórica únicamente con representacións de plantas e ilustracións de fogóns. Tamén se pretende referir a pasaxes bíblicas de Isaías, quen na pasaxe da raíz de Xesé tamén chama a Cristo estández (Isaías 11:1-10). Xa existían modelos similares de herbarios de escudo na comarca. O obxectivo é revelar todas as pancartas de localización que mostran a actitude do político Silenen. Moitos dos escudos de armas non só se relacionan coas grandes cidades e cantóns, senón tamén con lugares que só se engadiron brevemente á Confederación na época de Jost von Silenen - Tamén se mira Alsacia.

Outros son lugares de batalla importantes da historia de Suíza. Non obstante, non existe unha cronoloxía histórica, senón unha ordenación rexional.

A este respecto, o termo crónica non é do todo axeitado. É unha elección persoal do bispo, e moitas veces más presente do que se pensaba retrospectivamente, dinos o texto descifrado.

Os nomes das comunidades están deliberadamente velados, pero as pegadas son postas igual de deliberadamente. No manuscrito hai un topónimo claro que ata agora se pasaba por alto. A nota marxinal "Brug" f8v significa a cidade dos Habsburgo "Brugg" na ortografía máis antiga, ou está escrita intencionadamente distorsionada. O texto tamén forma unha especie de ponte ou castelo, os Habsburgo. No VM agóchanse varias figuras dos Habsburgo inéditas: o emperador Alberto I cando está sendo asasinado polo seu sobriño Johannes Parricida. Ves unha espada

flotando sobre a liña do corpo en Königsfelden Folio 8r. - Unha imaxe de crebacabezas como a escrita! Acerca de Duke Leopold III. e a súa morte na batalla de Sempach infórmase dun xeito botánico-heráldico similar. A crónica austríaca dos 95 gobernantes, que xa foi copiada en Königsfelden durante o período bernés (Clemens Specker), así como outros cronistas, proporcionan información e deben ser comparadas para atopar más indicacións ben ocultas de acontecementos históricos. A comparación coa historia vén confirmada polo descubrimento dos marxinais de Melker Russ e a súa crónica inacabada.

Están documentadas as relacións persoais coa familia Silenen. A compra dun castelo por Albin a Melker Russ. Jost von Silenen, que adoitaba vivir en Lucerna, tamén era amigo persoal do muxidor de Lucerna Russ. O escudo de Lucerna, escudo con fendas en azul e branco, é un motivo que percorre todo o manuscrito. Por iso o tema secundario, o nome de Habsburgo, que tamén foi importante despois, non debe dominar o tema principal, a visión suíza das cousas.

O manuscrito Voynich contén 246 páxinas e case 170.000 caracteres e imaxes en case todas as páxinas. A lista de Voynicólogos é longa, moi longa. A complexidade da obra eludiu calquera lectura ou interpretación. Para algúns, a obra mesmo parecía completamente abstracta e baleira de contido. Como debería comezar a solución real, que trae aspectos completamente novos?

Por que enumerar e dividir meticulosamente aquí os anteriores intentos infrutuosos de solución cando todo xa se dixo tantas veces e pódese ler en calquera lugar e en calquera momento. A ansia de chegar directamente ao núcleo completamente novo da verdade que nunca antes se mencionou é grande. En calquera caso, un intento poético ordenado e facilmente lexible das dificultades e da historia do manuscrito debería iniciarse antes de que a investigación abra novos camiños, porque, segundo Bernhard von Chartre, somos "todos uns ananos sentados, por así dicir, sobre os ombreiros dos xigantes". As memorias de Silenen mostran que o intérprete, o exéxeta, o historiador, o historiador da arte, o filósofo, o escritor, o filólogo, o teólogo e no equipo tamén o científico natural, etc., son necesarios na arte, especialmente cando eles mesmos como misterio, e aínda así Bletchley Park non puido atopar unha solución.

Gregor Bernhard-Königstein

Febreiro de 2023, Heiligenkreuz preto de Viena

Intenta, mortais, mellora a túa condición,
Necesita o que a arte inventou e a natureza che deu;
Anima o corredor floral con augas subidas,
Divide as pedras labradas pola lei de Corinto;
Os Alpes, Albrecht von Haller

Debe vir por esta rúa oca, non hai outro
camiño para Küssnacht.

Wilhelm Tell, Friedrich Schiller

A continuación é unha canción feita de paz e dirección eternas. Por iso moita xente choraba de verdadeira alegria e que chegou a isto.

Veit Weber

Ven no vermello do amencer,
véxote no mar de raios, ti, alta,
gloriosa!

Cando o abeto alpino se poña
vermello, reza, libre suízo, reza!
A túa alma piadosa sente
a Deus na patria nobre,
Deus Señor, na patria
nobre, salmo suízo

I. O camiño pedregoso do desmoronamento

Un manuscrito que custou moito diñeiro
enganou ao mundo durante séculos.

Parece maldito polos eóns, é amado polas
nacións, para ler o guión oculto, a
investigación moderna fracasou.

O texto é flrido coma os cadros, Con
mulleres espidas, fillos do planeta, As
sereas agocháronnos a súa esencia, Por
que as meigas non se sentan nas súas
vasoiras, senón que saen de medio barrís, f70v² 1
Si, báñase en augas de seda ? f75r

O emperador Rodolfo II xa estaba
sentado no seu laboratorio de
alquimia na antiga Cidade Pequena
de Praga e enfrentouse ao Voynich,²
que áinda non tiña nome "O autor
sería intelixente coma Bacon!", di
Johannes Marci na carta,

Co que nomeou un perito.
Pero o Kircher Athansius só atopou
molestias en lugar de xeroglíficos.
En Roma, na biblioteca dos xesuítas, o
manuscrito permanecerá moito tempo
ata que Wilfrid Voynich o atope,

Pero incluso el pronto se irrita.
No centro hai un alfabeto de roda, que
xira por separado en círculos. f57v Alan
Turing estaba desesperado porque o
Enigma non pasou.- O gran século XX

AUGVSTISSIMO ET GLORIOSISSIMO ROM: IMPERATORI,
RUDOLPHO II GERMANIA, HUNGARIA, BOHEMIA, ETC REGI DNO SVO
CLEMENTISSIMO SUBIECTISSIMVS CLIENS AGIDIVS SADELER IN DEMISSA
ET DEBITA OBSERVANTIA RONVM DEDICABAT ANNO M.DC.III PRAGÆ.

¹ Manuscrito Voynich, f75r Bergecke, Yale, Nova York. Desafortunadamente, non todas as ilustracións puideron incluírse neste fragmento por motivos editoriais. Todas as referencias ás páxinas dos folios (f) do manuscrito Voynich están numeradas no texto e pódense buscar facilmente na era dos medios de comunicación actual.

² O emperador Rodolfo II, gravado de Egidius Sadeler, 1609.

Quedan asombrados os voynicólogos!
Ningún escrito como EVA é coherente,
áinda que todas as teses sexan
profundas.³ Non é de estrañar que toda
a tolemia chame a todos os polihistores á acción.

Aínda doux mil vinte e dous Aparece de
Nova York a Danzig, Non se coñece un
verdadeiro cliente, A escrita elude á razón.

Como o enigma desconcerta a ciencia está ben
documentado nos artigos.

Incluso o grupo de lingüistas foi
enganado polo manuscrito.
Os signos do zodíaco están en latín, f70v2.Como
pode estar alí un autor azteca?⁴ Se as
novelas españolas Con Lull chegasen á
informática. 5

Si, incluso o texto estreito nas marxes
non foi doado para ninguén.
Aínda que a solución estea completa
na última páxina. f116v Un sospeita de hebreos
e árabes, Abracadabra xa era popular!

Moitos homes que crían nunha receita
miraban á xente espida.
A debilidade tamén se mantivo cos
números, todos nadaron á superficie.
Os continentes xiran nun mapa do mundo, as
ameas convertéronse en sabios argumentos. f85v

A compulsión enganosa tivo éxito, Un
texto pechado convértese nun impulso!
Unha linguaxe oculta é de valores,

12

³ O Alphabet EVA é o intento de tradución sen éxito más famoso.

⁴ O único premio concedido por unha universidade foi para o dúo de autores estadounidenses Tucker e Talbert por identificar as plantas individuais como aztecas.

⁵ Sobre todo, a última páxina tiña fama de conter a solución. Hai varias marxinias.

Pero puxo unha pista equivocada.

En termos de tácticas de defensa, este é un pozo intelixente, todos os escolares seguramente caerán nel,

O do tambor está en movemento, porque ata as plantas sempre enganan.

Así que seguro, cada bulbo de cebola marrón xoga un papel podre no Voynich.

Si, se o libro permaneceu en silencio durante moito tempo, ¿É unha adiviña, misticismo ou herexía?

Aínda que algunas ideas son estimulantes, faltaba o ambiente adecuado.

Hai moito tempo, onde moitos están acudindo - ninguén viu o sentido, o verdadeiro!

Incluso a intelixencia artificial no vello Yale non estaba fóra da competencia.

II.Unha expedición helvética

Fun a Suíza en tren para experimentar o encanto do campo.

Unha corazonada levoúme a facer unha viaxe Para limpar o Voynich polo camiño correcto. Eu fixen o meu camiño desde Viena, que media para o Voynich,

A través de Salzburgo, Innsbruck e o Rin, ambos os dous lados estarán recentemente conectados.

Os carrís percorreron moito os Alpes, que antes eran considerados intransitables, por moitos lugares como Walden, por prados verdes e despois por montes,

Por un país que ten a súa historia, De romanos, Schiller-Tell a Dürrenmatt, De queixos, baños e costumes estraños, De Cruz Vermella, para os que sufrieron.

O meu obxectivo o Matterhorn, a montaña máxica, Davos é desexado por todos!⁶

Se o destino fose galante para min, e a solución foi pronto descontrolada, cando principalmente me retirei a Corona, estudei todas as liñas, a caligrafía e as follas,⁷ entón perdoa a miña frustración, lector, probablemente o sabería igual de ben ?

Todos os detalles do manuscrito son importantes para interpretar correctamente a súa mensaxe. Entón quen escribiu os dedos doridos, Pero aquí anúnciase como un milagre, Con que moitos milleiros de variantes se perderon os mesmos glifos.

Aínda que fose un desperdicio, unha broma eterna a cada paso. Pero cando lin o texto opaco, pouco a pouco foi traizoando a súa natureza, e para entender a botánica, tiven que entrar na historia.

O autor era coñecido por nós dende hai moi tempo, xa está mencionado como mecenas! Deixounos un breviario, Tamén é doado de comprender historicamente! Si, o seu coñecemento das últimas cousas supera ao de Hildegard von Bingen.

E onde mirei arredor con curiosidade, envioume ás igrexas
Estaba aliñada en pontes e rúas,
Creo que un vestido de planta Voynich,⁸
O acanto parecíame omnipresente,

Name	Aenderungsdatum
VVsi	12.12.2020 20:07
VVsiebm	01.12.2020 11:04
VVsilmeister	22.09.2020 20:57
VVsilneu	22.09.2020 03:59
VVSilwildverg	07.09.2020 07:16
VVSilwaldm	22.09.2020 02:01
VVSilwiderm	28.09.2020 03:23
VVSpagy	11.12.2020 04:29
VVSpelk20	23.10.2020 03:03
VVSpiezerChronik(1)	06.10.2020 06:19
VVSpiezerChronik	06.10.2020 06:19
VVta2	12.12.2020 20:13
VVte	23.11.2020 11:29
VVteru	12.12.2020 17:24
VVtextneu	27.08.2020 02:11
Vvturen15	05.05.2021 02:39
VVVL	27.08.2020 02:25
VVwa10	07.09.2020 06:21
VVwapneu	20.09.2020 00:57
VVwapneu2	20.09.2020 00:58
VVwapneu3	20.09.2020 02:53
VVwapneu5	20.09.2020 02:31
VVwazü	25.09.2020 08:55
Vvwörterb	10.01.2020 15:13
VVyle	01.11.2020 01:15
VVz	27.08.2020 04:42
VVZürichNonnusaus	15.08.2020 10:22
WallensteinArtikel	01.03.2021 10:50

⁶ Postal Davos, Johann Heinrich Müller, 1825-1894 Davos, popular dende o Renacemento ata Thomas Mann, hoxe coñecida cidade de congresos.

⁷ Captura de pantalla de 2020, VVV significa Voynich Manuscript.

⁸ Os escudos dos cantóns suízos, Rudolf Luginbühl (ed.): Historia de Suíza para escolas secundarias. Basilea 1905 Vemos os escudos dos cantóns suízos, a maioría dos cales, ou os seus elementos, proceden da Idade Media e os primeiros tempos modernos: como os escudos de Uri, Schwyz, Nidwalden, Obwalden, Lucerna, Basilea, Zúric, Zug, Uri, Solothurn, Glaris, Graubünden, Valais, etc. Todos os escudos están escondidos como plantas e fogóns no manuscrito Voynich.

Así se chama a planta arredor dos escudos.

Desde Corona, as raíces fixeronse interesantes.

Quen cres que o planeou apocalípticamente?

A semellanza dos nódulos é virulenta, se sostén unha imaxe do virus ao seu carón.

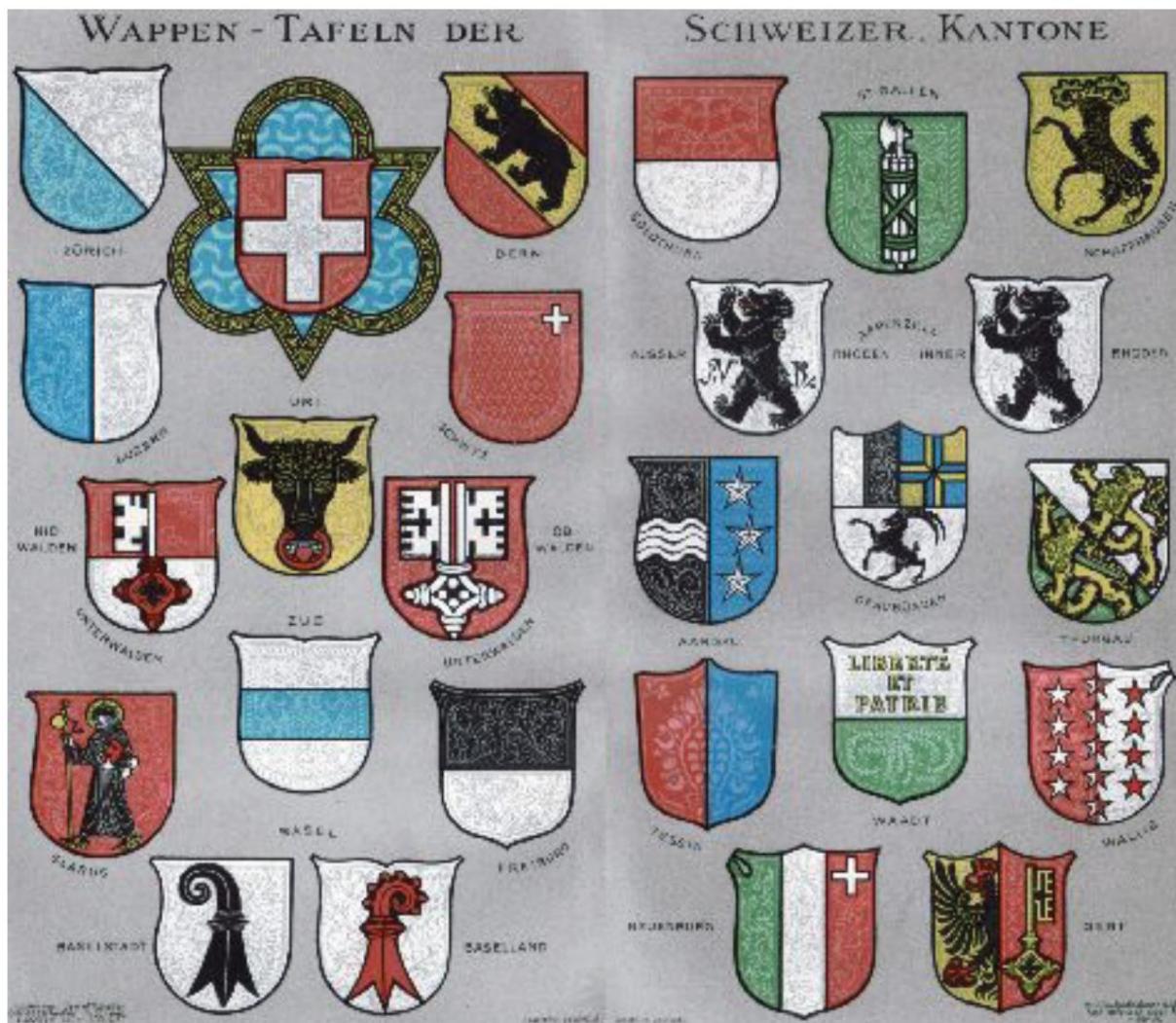
O pergamiño colorido con cheiro a becerro⁹ convértese para nós nun escudo vivo.

Toda Suíza está unida nela?

Dedicado á Vella Confederación.

Pero non debes perderte, A función cabalística das árbores.

E así no transcurso dos seguintes epigramas clasificamos as mandrágoras por tribo.

⁹ O manuscrito está feito de pel de becerro, datado por radiocarbono entre principios e mediados do século XV podería estar datado. Polo tanto, certamente non é más antigo, pero puido ser descrito máis tarde.

III. Un bispo case moral

Un bispo sentou unha vez nos Alpes, ata foi
un príncipe a mans dos ricos.

O Valais aínda vive e respira hoxe, onde as
montañas son altas e os vales profundos!
O seu nome nobre é Jost von Silenen,¹⁰ Tiña un
don especial.

Si, o seu corazón suízo latía con forza, pero
tamén experimentaba tristeza e dor.

Como bispo loitador de Sitten, entre
Xenebra e Zúric, estivo nunha misión de
guerra en Milán, ata que unha valente vitoria
acabou en desprezo.

O manuscrito Voynich é a súa obra.
É unha proba do seu valor familiar!
Nunha obra mestra panexírica que atinxe á
súa obra e pensamento.

O mapa Voynich¹¹, que foi pintado dende o
miradoiro de Lucerna, é característico disto. f85v¹²

16

¹⁰ Retrato de Jost von Silenen con vigas, de Andre Heinzer, Prebends, Dominion, Worship, Lucerne Historical Publications, 2014.

¹¹ A cidade de Lucerna está debuxada xusto enriba das coñecidas almenas de Swallowtail. Non ilustrado aquí. Manuscrito Voynich, f85v, detalle, Universidade de Yale, Nova York.

¹² A cidade de Lucerna 1642, Topographia Helvetiae, Rhaetiae, et Valesiae.

O primeiro benefactor de Sanct Leodegar,
Jost fora de Lucerna desde pequeno.
Aquí vemos a antiga muralla de Musegg, tiña
multitude de torres lujuriosas. Certamente
recoñecemos tres das torres.

E tamén hai un muro de anel.

Dúas montañas do castelo érguense sobre
Sitten e alí se reunía o capítulo da catedral.
O alto Ródano flúe con bravura máis aló
do trono do bispo Sitten.

Máis tarde mostraremos o mapa de Jost.
A onde más se dirixiu.

No inverno, o bispo Jost adoitaba reinar
como Eminencia na súa residencia.

No verán, con todo, divírtese nun forte
castelo en Leuk East.
Pero tamén todo o manuscrito do enigma dános
cosmicamente as súas idades.

Nun primeiro momento o texto ten dúas iniciais
vermellas, pois 13 Así que segue ideais
maternais da nobreza, o galón de Isabella leva
Jost no reverso,¹⁴ coma se os Von Silenen fosen calquera.
Pero alquimicamente é o símbolo do
espírito tonificante do alcohol.

A familia viña noutrora de Uri, onde a
crista do boi é Ur.¹⁵ Asociada en latín a
Muse Urania, Con isto faisenos claro o camiño
das estrelas.
No manuscrito o lector reconece agora, A raíz
que nos chama o anel do boi, f52r

A man parece estar armada cunha ballesta

17

¹³ Iniciais do detalle f1r, VM Yale.

¹⁴ Escudo da familia Chevron, Red Chevron ou Chevron do mesmo nome aquí sobre fondo azul. Tamén o bispo Jost lévao ao pESCOZO. Ademais, tres leóns dourados sobre fondo azul, que tamén atopamos na heráldica de Jost.

¹⁵ Escudo do cantón de Uri: cabeza negra dun uro cun anel nasal vermello e lingua vermella sobre un dourado Terra. Vexa tamén o escudo de armas arriba.

Como se unha mandrágora nos estivese mirando.
Ninguén quere hodler demasiado rápido aquí,¹⁶
Un vello códice confirma o Urner Tell?
Por iso son importantes as sagas de Küssnacht,
pois si, no Gesslerburg, sen queixarse,

O noso Jost naceu de Christian, que hoxe
consideramos un home difícil.
Ese era o nome do alguacil de Sion daquela.
No Valais da súa época sufriron as meigas.
Mesmo cronista, ocupaba un cargo xudicial,
pero o pai de Jost seguía sendo descoñecido.

Como morreu cedo, o fillo seguramente
viu as cousas doutro xeito.
Só eran iguais cando se trataba de persecución, xa
fose chamado bispo, xuíz ou mesmo administrador de distrito.
A resposta de Jost aos lobishome do Valais
Son marcas de arañazos e o elfo bañándose.¹⁷

O libro só comeza polo medio, f57v Iso só é
costume nos libros de oracións!¹⁸ As instruccións
de lectura van en círculos, Pero ao mesmo
tempo son frustrantes.
Jost doa un relicario con moito ouro, ¹⁹ iso si,
tampouco se atreve a bañarse.

Non só foi nobre de liñaxe, senón que foi
brevemente bispo de Grenoble.
Estudou en Pavía, bastante devoto en Roma,
Como estimado secretario de Guillaume
D'Estouteville, cardeal de Francia, que foi
época para o Renacemento.

Pois como Xulio II despois del, guiou a
arquitectura.

18

¹⁶ Wilhelm Tell, Ferdinand Hodler, 1897, Museo de Arte de Solothurn.

¹⁷ Os caracteres incisos son formas de escritura parcialmente xeométricas e teñen un carácter máxico, atropaiaco, non son de data posterior.

¹⁸ Aínda hoxe, o mamparo comeza polo medio o misal para a misa latina.

¹⁹ Relicario de Jost von Silenen, realizado en 1489, realizado en bronce, coa caixa correspondente. Pertence á Bens culturais da igrexa parroquial de Küssnacht SZ.

Tras volver a Suíza desde Roma, o bispo Jost é de gran valor para eles. Nun principio aínda preboste de Beromünster²⁰ tamén era cantante no coro.

Imprimiu o primeiro libro en Suíza, *Der Mammotrectus*, o que lle valeu a reputación de ser un perfecto intérprete da Biblia.²¹ O latín da Igrexa tamén foi práctico para el. Fíxose diplomático para o rei de Francia, e logrou non pouco como embaixador.

Agradécese o seu gran logro: ¡Na primeira promesa sindical de Habsburgo! O suízo e o tirolés Segismundo fixeron unha gran alianza de paz, que pronto se chamou "a dirección eterna", e Francia deu a arbitraxe.

Unha ilustración da Crónica de Berna móstranos a Jost falando en Hedonik.²² Cando Maximiliano se mudou con Suabia, Jost xa alisou o foxo. Si, non foi só a guerra con Borgoña a que levou ao declive dos Habsburgo.

Do mesmo xeito que con Nancy, Karl o Temerario Leopold abandonou o escenario unha vez.²³ O austriaco da fronte "sen bandas",²⁴ perdeu brutalmente a Suíza.

Poucas veces regaña a Suíza

19

²⁰ o retrato da parte superior con solapa vermella considérase o retrato real do preboste da catedral de Beromünster, outro retrato pódese considerar contemporáneo. Retrato de Jost von Silenen por un pintor descoñecido, Galerie im Stockalperschloss in Brig (?), de Valais Libre [vslibre.wordpress.com/tag/jost-von-silenen/], 1490 coa inscrición Jodocus de Silinon, C. et. PV - o seu nome francés. Electus 1482 Crédito 1490.

²¹ O *Mammotrectus super Bibliam* é un manual para comprender e interpretar a Biblia. É un dos textos doutrinais más importantes dos franciscanos e probablemente foi rematado por Johannes Marchesinus a finais do século XIII. Tamén é o primeiro libro en Suíza impreso en 1470 por Helias Helyie por proposta de Jost von Silenen.

²² Jost von Silenen, Discourse as a diplomat from France before the Diet, Bern Burgerbibliothek, Ms.s.hhl3, Official Bern Chronicle, p.213 (e-codices), Diebold Schilling, d. Ä. despois de 1474 antes de 1483, este é outro retrato contemporáneo.

²³ Leopoldo III cae na batalla de Sempach. Ver folio capítulo seguinte.

²⁴ Mantua anticipa isto con ironía e refírese aos tiroleses.

A vaca suiza non era galante!²⁵

Entón, más ben no Appenzeller, El
come o queixo xunto co prato.

Si, Tell tamén foi burlado.

Como foi tan rápido de novo?
O nome do seu irmán estúpido,
non, que era moi malo!²⁶

Por iso Veit Weber escribiu despois
Enthusiasm free from the liver, About
the direction as "Eternal Peace"²⁷. A vitoria
rematou con Marignano.²⁸ E ata
hoxe, a ambos os dous lados do Rin,
a relación non pode ser mellor.

²⁵ Suíza estaba formada principalmente por agricultores de montaña, a industrialización seguiu no século XIX. Iso tamén o xustificaba corredores de arroz

²⁶ Informes da lingua vernácula denigrando aos suízos.

²⁷ Veit Weber, talentoso poeta da época das guerras de Borgoña, escribiu poesía sobre a batalla de Murten e sobre a "dirección eterna" con Austria. Contrariamente a outras afirmacións, ao parecer chamábaos así polo menos a xente daquela. Ver poema arriba.

²⁸ A batalla de Marignano en 1515 trouxo o fin do expansionismo suízo, que tamén incluía a Jost von Silenen. en Italia.

IV. As Memorias das estrelas

Xunto con parentes íntimos fan
consultas nos seus castelos, f86r2 Que obra
alta que se crea, Que mantén libres
os cantóns helvéticos.
Que as memorias dan ao mundo A familia
serve para conmemorar.²⁹

Despois de construír igrexas e baños³⁰, xa
coñecemos un libro de horas, dous
volumes coa parte de oración estival, o
breviario está ricamente ilustrado e ben,
ao mesmo tempo que un salterio, sanctorale
e officium, Rei. David móstranos o principado.³¹

A crista chevron non podía abondar, tamén se
quería retratar o pracer.
Si, o memorando de Jost resulta entón
da dogmática e da política de paz.
Describe un camiño cara á liberdade.
Ao final queda a Xerusalén suíza!

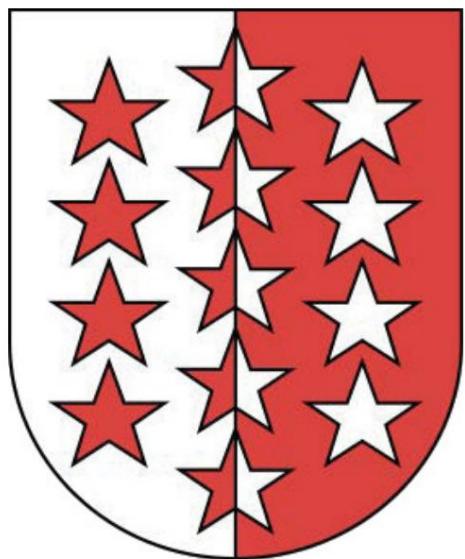
Agora Jost e os seus dous irmáns Silenen,
dos que Albin Murtens foi o vencedor, e
tamén como herdeiros de Silenen Kasper,
teñen permiso para decorar o catastro
celeste, coma se fosen arcontes
gnósticos, tomindo o sol nos seus despachos etéricos.

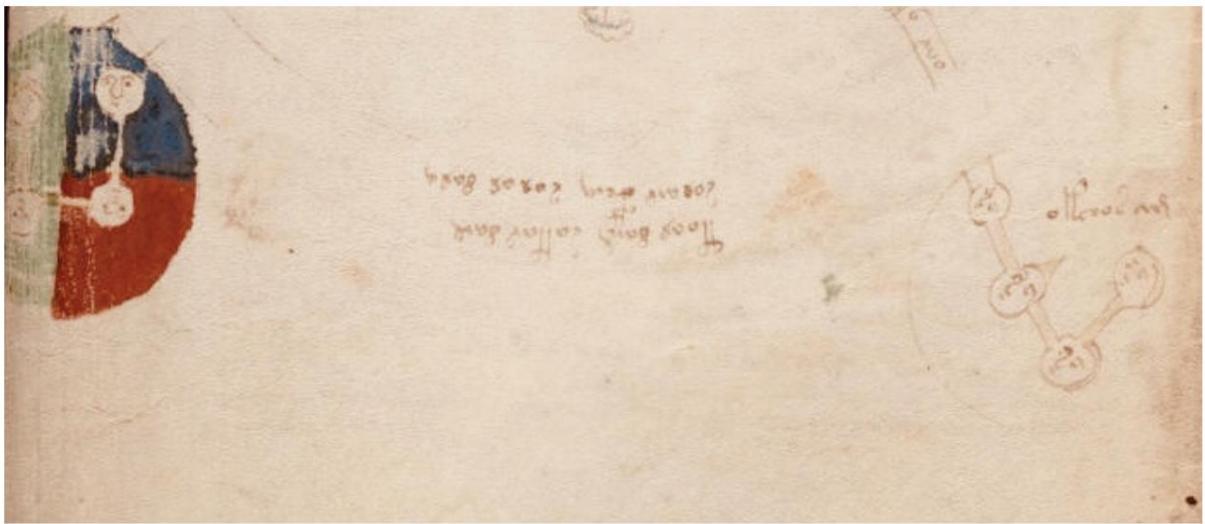

²⁹ Jost von Silenen, Albin como mercenario francés e o terceiro irmán, o rector da catedral Andreas, así como a amante Katharina de abaxo, a quen Jost lle gustaba comparar con Santa Catalina, a santa doméstica de Sión, son consellos aquí na roda da fortuna mundial. , reconstrucción. Sen dúbida tivo lugar unha reunión. Wildenstein tamén é unha opción. f86r2

³⁰ O bispo Jost promoveu con entusiasmo a construcción dos baños e termas de Leuk e Leukerbad preto da súa residencia de verán.

³¹ Fig. Breviario de Jost von Silenen, rei David, sobre un fondo contemporáneo, fantástico Arquitectura renacentista, escudo de armas, chevron e cabezas da familia Silenen debaixo. Tamén hai tons escuros de azul nos pantalóns Salomon. Zurich, Museo Nacional Suízo, LM 4624, p.9.

A mitra puntiaguda do bispo Jost, f67v³²
Que era moi famosa como obra de arte É
alquimicamente un símbolo do sol,
Tan redonda no galón segundo o protocolo.
Si, tres bolas nun bastón ou catro non
só forman a crista aquí.

No medio están os signos da lúa e do sol, que
comparamos coa alquimia, e nos
horóscopos cátaros a roupa está
terminantemente prohibida.
Pero ata a dama da casa, Katharina, é unha
estrela santa para sempre,

Para que as moitas rondas de baño de oración
anuncien a eternidade no ceo.
Probablemente por segredo como propósito de
crebacabezas, o león vermello está escondido no touro
Uri. f71v Pois o león vermello xa está ocupado, En
escudos que aquí son historicamente poderosos.³³

Un punto vermello no león tiña que ser suficiente, f72v³
O Silenenmeister tamén lle gusta poñer sinais,
O artista é relativamente débil,

23

³² A familia dos Sileni móstrase como Archons of Heaven Folio 67v 2, Voynich Manuscript, Yale

³³ Cfr. despois unha representación do león vermello no escudo do bispo más abaixo.

Probablemente un escriba fixo as fotos.
No centro é para adiviñar o lector O
escudo secular e espiritual do bispo.

O número de estrelas no escudo de armas do Valais,³⁴ é un caso históricamente cambiante.

Onde había catorce no talo, tamén pode faltar o vermello como cor cara.³⁵

Atopamos o escudo do príncipe no selo, pois o espiritual con borlas é o seu espello. f65r

Si, entón a famosa estrela sobre de Sitten³⁶
Tampouco está lonxe do texto secreto, pois Como
alí en todas as cúpulas e círculos, As estrelas
de flores probáronos o Valais.

Si, ao final, mesmo en vermello e edelweiss,
cada Wallisstern refírese como unha nota.^{103r}

Catro veces o número da roda indica cando
o príncipe bispo Jost recibiu o seu cargo. f57v³⁷ No
ano catorce oitenta e dous chegou ao Valais
o clasicismo renacentista.

Segundo a antiga lenda, o sátiro Sileno non
ve a morte como un lamento.

Mellor non nacer!
A el mesmo gústalle beber viño coma
Baco, E tamén baila por augas bucólicas
e pantanos coma fillo dunha ninfa.

A filosofía absurdamente sabia de Sileno
converteríao hoxe nun xenio.
E así tamén o bispo sileno Jost adoita
dicir Saúde como sabedoría da vellez.

24

³⁴ escudo de armas do cantón de Valais con 13 estrelas de cinco puntas nun escudo dividido, o número de estrelas variou con más frecuencia na historia.

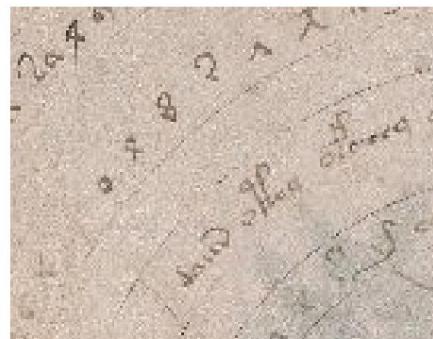
³⁵ Xa se observou que a cor vermella úsase con relativa moderación en relación ao posible
O sabio non só fala de razóns iconográficas.

³⁶ Escudo de Sitten, vermello, prata partida, 2 estrelas sobre fondo prata.

³⁷ f 57v detalle, 1482 roda, 0=1, catro veces na roda está demarcada, nun lugar destacado 1482

Si, o seu evidente amor pola filosofía
Expresáse a través de Sócrates tres peneiras,

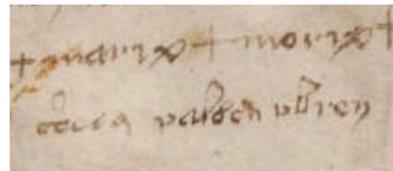
A el mesmo como sátiro gustáballe ser
visto, a verdade, a bondade, a utilidade hai que
entender.³⁸ Catro figuras instrúennos con
xestos a mellor lectura das memorias. Cf. f57v
Abaixo, Jost tamén nos dá as costas, O
longo esplendor do cabelo pode deleitarse.

Os ombreiros Silene están agachados
Con iso conseguimos a proba pictórica
Cando sinalan coas mans Onde
debe virar o seu destino, Como hai que
ler aquí o horóscopo, Como un alfabeto
describe o ser.³⁹

Un perfil de moeda confirma a anatomía,⁴⁰
catro Silenen inspiran con bonhomía.
Si, naquel momento o bispo reúnese, Cos
calígrafos de Maurix, Morix",^{116v}⁴¹ E ao final nada
queda más claro que, O libro orixinouse
na "Abadía de Valsch"^{116v}.

A primeira abadía dos Agustinos do
Valais tiña un importante scriptorium con ela.
E se antes cccc9 un ano?
Daquela catorcecentos noventa daquela.^{116v}
Porque o que parece tan alquimicamente
soleado tamén nos mostra unha crónica mundial.

³⁸ Os tres famosos cribas de Sócrates poden insinuarse aquí, e a antiga sabedoría dun humanista ocupar príncipes da igrexa.

³⁹ Non se pode falar dun alfabeto completo para o manuscrito, é unha ilusión porque non todas as letras están en uso. Este é o primeiro paso onde o lector se dá conta de que é más complicado do esperado. Enuméranse os personaxes, que agora tamén están organizados como números históricos.

⁴⁰ Ver imaxe do título Dicken, Testone, Jost von Silenen, +IODOCVS DE SILINO:EPiscopuS SEDVNENsIs

⁴¹ A nota marxinal Maurix, Morix refírese ao mosteiro agostiño de Saint-Maurice en Valais, f116v última páxina.

V. O príncipe bispo Jost e o mapa do mundo

Para el, rodeado no mapa mundial está f85v O
que significa biográficamente liderar a política.
Cidades, bosques e vales de Saboya,
Ao Mediterráneo, non más estreito,
Grenoble tamén está a medio camiño.
Lull está ocupado polo Consello de Vienne.

Si, de Xénova baixa a Roma, Pero por Venecia
xa está na casa.
A cidade de Milán é importante para el,
O palacio Sforza pintado correctamente,
Con ameas de cola de milano puntiaguda, A
escritura tamén se pode determinar.⁴²

Pero como Adán e Eva estaban espidos, o
mundo de Jost convértese nun acto cósmico!
A teoloxía agostiña da historia é sempre
tamén unha filosofía da vida, as seis
épocas do mundo cósmico, que
acompañan a súa vida ata o final.

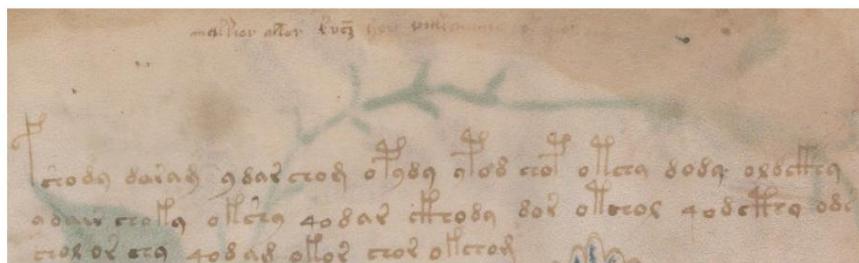
A onde estaba a Hierápolis de Jost,
que aquí xa se prevé.
E Xerusalén baixa do ceo, que vemos de pé
nos soportais. Cf. f86v Si, o celestial viu a atracción
dos Alpes: Quería ir a Sión en Suíza.⁴³

⁴² Mirando a Lucerna, Milan está na parte superior dereita. VM, Yale, Fig. En detalle. No centro descende a Xerusalén celestial, Venecia non está no centro! Colocar correctamente o mapa do mundo en Europa occidental e non en Bizancio resólvese deste xeito teolóxico.

⁴³ Verse como o centro do mundo é unha actitude común en todas as cortes renacentistas. A isto sumouse a forza militar de Suíza. O conflito co Milán recibe aquí unha expresión especial. Xerusalén no centro de Europa, aquí nun oriental, é dicir. tamén de estilo bizantino, explícase polo feito de que, segundo a Revelación de Xoán, Xerusalén baixará do ceo e non ten lugar fixo. Ten sentido actualizar a cidade de Sitten, Sion en francés.

VI. Melker Russ, os cronistas e a catedral de San Estevo en Viena

A crónica de Lucerna de Melker Russ dá o seu reparto á compilación do escudo.
Moi secretamente para o propósito deste heraldo,
para que, por suposto, poida seguir estando ben
agochado, inscríbese na marxe o nome de Melchor, f17r⁴⁴
Aquí ningún lector necesita desesperar.

Estaba moi familiarizado co bispo Jost,
ambos construíron Suíza.
Dálle ao Voynich a súa esencia, hai que
lelo en paralelo!
Melchor era o secretario municipal, pero
desafortunadamente empobreceuse,

Proporcionou a "Lucerne" moito mel na
súa crónica da cidade de Lucerna.

Gustáballe utilizar a crónica da
cidade de Schilling de Berna como fonte.
Foi nomeado cabaleiro pola grazia do
rei húngaro.

Aínda que era un fillo suízo, o golpe
producouse na catedral de Santo Estevo
cando Matías Corvino saía vitorioso en Viena.

⁴⁴ Melker Russ, Lucerna, nome marginalia, marxe superior, folio 17r, VM, detalle
Melchior Russ (ca. 1450 a 1499) foi un cronista suízo e funcionario do concello de Lucerna. En 1479 e 1488 foi como embaixador a Mathias Corvinus, que daquela conquistara Viena e quen o nomeou cabaleiro. De 1482 a 1488 escribiu unha crónica de Lucerna que se prolongou ata 1412. Menciona a Wilhelm Tell, a quen tamén se dirixe aquí deliberadamente.

Todo o mundo quería moverse contra os Habsburgo.

Porque este grupo de cronistas
adoitaba viaxar a Hungría en grupo.

Diebold Schilling, xa o pai, que
tamén era un pintor moi talentoso.
Mostra a historia en palabras e
adornos, Breit na súa Crónica de Spezier.
O neno Schilling escribiu moito máis
tarde, El entón dános o muxidor na catedral. 45

⁴⁵ Melker Rus é nomeado cabaleiro na Catedral de San Estevo, Lucerna, Crónica de Lucerna, Corporación Lucerna, S 23 fol., p. 246 Miniatura posterior de Diebold Schilling Sohn.

Castelo de Wildenstein e viga de Veltheim,⁴⁶
Recibiu o alcalde de Lucerna, Hassfurter.
Foi mecenas do mozo Diebold Schilling.
Estaba disposto en Nancy como mercenario.
Melker Russ é ennobrecido co castelo de Rüssegger,
que logo perde ante Albin von Silenen.

Entón podemos engadir a marginalia, E brillar
aquí coa palabra Veltheim, Esta é agora unha
proba real do nome.

O sitio nos dirixe a Albin Silenen.

Moito máis tarde como cronista o fillo Schilling,
recibiu a recompensa do emperador Maximiliano.

VII. A Vella Confederación, Jost von Silenen e Wilhelm Tell

Os vellos confederados loitaron sen
inmutarse pola súa alianza.
Tres, Uri, Schwyz e Unterwalden arriscaron
a súa morte no patíbulo.
Pero antes de pilotar contra Habsburgo,
xurou no Rütli!⁴⁷

Nos prados de Vierwaldstetten, para
salvarse da tiranía.
Contra a maldición da regra dos alguaciles Só a
protesta como unha violación do castelo axudou.
Un novo pacto con Deus é o mandamento, a
hora chama na necesidade de liberdade!

Fürst, Staufacher e o primeiro Melch beberon
o cáliz da amarga batalla.
As tres mans do xuramento estaban
preparadas para defender a Wilhelm Tell.
Antes de que un tal Hermann Gessler
poida entregalo ao coitelo do verdugo.

⁴⁶ O escudo dos de Veltheim, Wappenboek van Gelre 81, rama suíza da familia ten un escudo similar.

⁴⁷ Xuramento no prado de Rütli. Alí os representantes dos cantóns orixinais conspiraron contra os Habsburgo en 1291. imaxe de: S. Munster, ca 1600, ilustración.

Como Tell se viu obrigado a disparar, puxo
en perigo ao neno da mazá.

O que pode esperar para o Vogt No
chamado Hohle Gassen.
O que o muxidor Russ mencionará, So Tell
tamén imaxinamos en Voynich!

Na constelación de Saxitario como
caricatura só golpea a flor dunha dama. f73v

Si, tirar a posterior sería demasiado
xenial para Willi Tell!
Así que supoñemos, con más encanto,
que o tirador vén de Silenenhaus.

Así existe a confederación a día de
hoxe na súa forma e forza.

O que se xuntaron como tres cantóns
fundadores está garantido por unha carta federal.
Altdorf, Zurich e os dous Walden aínda
acadan o mesmo equilibrio hoxe.

VIII Jost de Silenen, Davos e Coira

Despois co paso dos anos acordouse que
tiña que haber unha Triple Alianza.

Si, reduciuse a este pensamento: Haberá un
pacto da casa de Deus, construído en unión
cos dez xuízos, como para resolver o pacto gris.

Eran particularmente sabios e intelixentes.

Quizais por iso lle chaman gris!

Tres confederados enfróntanse aos tres, Rätien
chámase Graubündnerland ata hoxe.

E aí comeza o Códice dos Silenen, que pode
comezar coa liga de dez.

Cando a primeira planta de cores brillantes
de Voynich, Davos técenos nunha coroa de
armas. f148 Tamén porque son teimudos
coma unha cabra, Coira vén de inmediato coma
un escudo. f2r Así que Jost dedicou o seu
libro de horas á asociación de igrexas suíza.

31

⁴⁸ Na parte superior dereita do escudo de armas dos Grisóns vemos o escudo de armas de Davos de cor amarela, a miúdo azul verdosa, debaixo da cabra de Coira, que é imitada por unha raíz, véxase o capítulo das mandrágoras, á esquerda o escudo raso, branco e negro, da liga gris. É sorprendente o orixinal que a primeira planta recrea o complicado escudo de armas a través das follas murchas.

⁴⁹ A Liga dos Deuses foi fundada en 1367 para contrarrestar a crecente influencia do bispo de Coira e da Casa. para pór freo aos Habsburgo. En 1471, xunto coa Liga Gris e a Liga das Dez Cortes, formou o "Estado Libre das Tres Ligas". Desempeñou un papel histórico na transición da dominación á autodeterminación.

E se Davos nos fai inmunes?
Aumenta o vínculo gris con Trun. f2v O
bordo do escudo ten pólas.
Os Silenos convérteo nunha folla.
Si, o arce de Santa Ana no seu
conxunto, debe ser plantado de novo.⁵⁰

No escudo da Liga dos Dez Xuízos,
Silvano anúnciase como o deus do bosque.
E o que pretende o guión secreto, O vínculo
gris escóndese como un enigma.
Si, agora con todos os bonos dignos,
Suíza pronto entenderase.

IX. O Valais, Jost von Silenen e a Unidade de Suíza

Pero o Valais tamén tivo que loitar contra o
poder dos gremios dos bispos.
A Deputación Provincial Sete Décima formou
durante moito tempo un estado civil libre.
Aínda que Jost adoitaba reprender, Der
Voynich dinos que era demócrata.

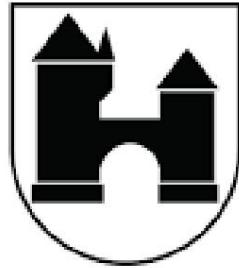
Entón hai que sinalar non só de paso:
Ademais, estaban as moitas terras baixas.
Si, de Xenebra ao lago de Constanza
Hoxe, catro pobos xuntos unha gran idea,
Cando Alemán e os tres romanos chegaron
a un acordo libre.

O que antes era Raetia e tamén Borgoña é
hoxe un modelo para a Sociedade das Nacións.
En Sankt Gallen e alí en Basilea f52 a casulla
do bispo foi usada durante moito tempo.⁵¹ E
só se fixo relevante un pouco máis tarde o
que se chamaba protestante desde Calvin.

⁵⁰ O famoso arce de Thrun, fito

⁵¹ Escudo de Basilea, véxase o escudo superior de Baselstab, unha planta en cuestión no manuscrito é o folio f52v.

A visión irónica de X. Jost von Silenen sobre as guerras dos Habsburgo

Suíza foi capaz de acadar a liberdade Pero só a través de moitas guerras e cadáveres.
Polo tanto, hai vales, lagos e prados,
prados verdes sobre montañas e Gauen, Ob Ar, Buchs e Thur para o efecto, os lugares adoitan terminar en Burg e Egg.

Pero moitos nomes nun país só se coñecen despois dunha batalla, porque o que nos parece un tratamento balneario combina historia, loita, natureza.
A gran batalla ata a porta da liberdade, con todo, foi a do xardín dos mouros!

Si, o Voynich, podemos supoñer, é un Morgarten segredo como imaxe.
Aínda que texto e raíz estean en esplendor, remítennos a esta batalla.⁵² Porque ata no páramo de cando en vez Ata á raíz lle gusta estar libre.

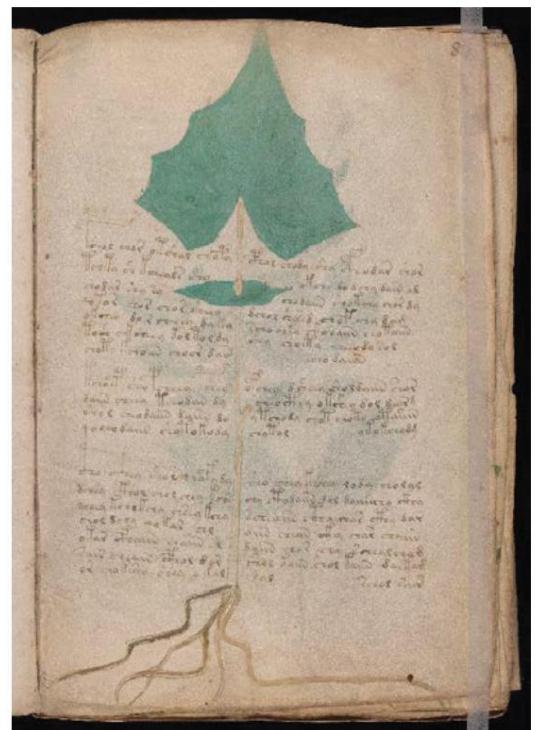
Aínda que os Russ non teñan unha imaxe, hai bastantes deles nas crónicas mundiais.
Cada talo do xardín global testemuña a semiespecie suíza.
Non obstante, quen adoita estar nun grupo, empalou unha cabeza de flor.

⁵² A batalla de Morgarten foi a primeira batalla que gañaron os confederados contra os Habsburgo.

Con Tschachtlan e libro de Sarnen,

Que obtivo un nome de papel branco,
Podemos adiviñar no escudo de armas da
planta de Jost A memoria da guerra.
Por importantes que foron os Habsburgo,
son importantes para as memorias.

Unha nota marxinal é a cidade de Brugg, f8v⁵³
Mostra a propiedade dos Habsburgo más
antiga!⁵⁴ Onde Albrecht foi acoitelado unha
vez polo seu sobriño Parricida en Windisch.
E mesmo claramente como inicial no
texto, unha ponte ata se pon como un castelo. f8v⁵⁵

34

⁵³ Marginal Brugg ou Brugg, f8v VM, Yale

⁵⁴ Escudo de Brugg, véxase texto no ensaio introdutorio.

⁵⁵ Guión marxinal con forma de castelo con porta, f8v VM, Yale

As noventa e cinco Crónicas do reinado,
Descriþeo entre as iconas dos escudos.
Si, as imaxes da morte de Albrecht
Habsburg⁵⁶ non só son populares por
sinais, Da Vinci tamén se quedou nos
Alpes, e está contido na súa obra.

Pero o estilo fino da arte de Sileno, só se
revela a través do favor da mandrágora. Por
riba do rei Albrecht como un pobre troll, a
folla da espada flota uns centímetros. f8r Pero só
vemos a silueta, Seguro que gañarei
todas as apostas.

E iso é certamente o mellor: Habsburgo
como raíz de Isaías Xesé.⁵⁷ Sempre un
tronco como a parte inferior da raíz, Como
figura debe ser tamén un escudo de armas.
E cada talo adoita parecer unha torre
da igrexa cunha igrexa.

No cantón Aargau Königsfelden
Habsburg aínda tiña moito que informar.
Elisabeth funda un convento de Clarisas, a
filla Inés reza alí o Pater Noster polo seu marido,
o rei Stephan vom See, o Platten, que
morreu moi novo.

Incluso nas alfombras suízas levaba a
dobre cruz no seu escudo de armas. f8r⁵⁸ E
tamén tiña moito encanto!
Tamén foi raíña de Hungría.
Federico Terceiro visitouno unha vez,
buscando motivos para o muro de escudos.

Koenigsfelden o estudio do escritor.

35

⁵⁶ O asasinato do rei Alberto I o 1 de maio de 1308, 1479/80 Crónica austríaca dos 95 reinados, de: Herbers/Neuhaus, The Holy Roman Empire, Ver descripción detallada no ensaio introductorio, a pesada lámina flota sobre a raíz no forma dos Königs que caen en Königsfelden, que mostra o escudo sobre cruz de Inés de Hungría.

⁵⁷ Cfr. seguinte capítulo sobre a raíz de Jesse

⁵⁸ Escudo de Hungría, cruz patriarcal de dous niveis reflecten a páxina do manuscrito

Traballou mesmo despois de que os
Habsburgo se despediran, Cando o oso de
Berna chegou a eles. f56v

Si, cada igrexa tiña un evento que implicaba
unha parábola bíblica.

Sempach volve como Semper para Como en
Proverbios dos Salmos.

Os enigmáticos cadros agochan a violencia, así
pintaba a xente no Renacemento.

Leopoldo tamén é un cadáver de mandrágora
vermella⁵⁹, con barras semellantes ao escudo de armas. f31r 60

Si, o león dos Habsburgo cunha coroa azul
seguía sendo unha icona para moitas comunidades.

E no manuscrito do vellón de Gedeón f80v O de
ouro do emperador tamén está, Se Rainach
f16v ou Veltheim f17r,61 Xa non debería ser
Habsburgo.

36

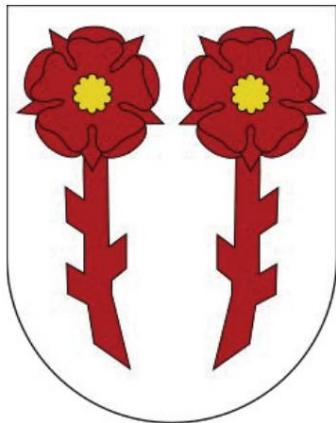
⁵⁹ Morte do duque Leopoldo III. na batalla de Sempach, crónica austriaca dos 95 gobernantes, copia Clemens Specker, Berna, Burgerbibliotheek, Cod.A 45. f114r. Os partidos con sogas e pólás rotas confirman a representación da morte e da violencia. Leopold xace como unha raíz vermella no mesmo columpio baixo a perenne, a barra vermella do escudo de Sempach exprésase por esta duplicación. Son 30 ediciones da crónica austriaca dos 95 gobernantes, foron copiadas varias veces e foron moi difundidas. A copia da sala de pintura de Königsfelden non ten que ser necesariamente o material de orixe do artista. As citas de figuras dos Habsburgo que se mostran aquí por primeira vez non permiten ningunha conclusión de que os Habsburgo encargasen o manuscrito Voynich. Os Habsburgo foron aceptados repetidamente como mecenás da literatura en relación coa súa importante historia imperial. Unha tese superflua polo cliente que atopei e polo contexto politicamente antihabsburgo.

⁶⁰ Escudo de Sempach, león vermello sobre fondo dourado con barra.

61 escudo de Rainach

Zúric, Lucerna, Zug son azuis e brancos coma fogóns,
f8962 Solothurn, Schwyz cantan estrofas
vermellas.f88 Wattwil permaneceu tranquilo co unicornio de
Iberg, f56r Foi destruído despois da noite do asasinato
de Zurich
Rapperswil, f23r Que ten un talo de rosa dobre.

Cando descubrimos todos os escudos,
moitos mortos xacen sobre as esteiras.
E debémoslle a Jost que as flores do
escudo traen consolo, porque o que está
escrito moito nos textos é tamén unha
oración polas tumbas?

62 Para poder describir os cantóns con dúas ou unha cor, mostráronse os fornos. Trátase na súa maioría de grandes cidades con moitos cidadáns ou de cantóns con moitos concellos. Os fornos de canóns tamén representan a guerra.Cf. f88 e f89 abaixo co escudo de armas arriba.

63 Escudo de armas de Rapperswil

XI. Jost de Silenen e Nicolás de Flüe

Despois de Neto, Nancy contra Borgoña, os confederados atoparon a súa propia razón para botarse entre eles, o botín de Borgoña tivo que agravalo.

Despois de que Friburgo e Solothurn non quixesen deixar pegada nas cidades,

Cando os salvaxes corredores de arroz Schwyzer levaban a porca branca na bandeira azul, os sindicatos só se atoparon completamente no tratado de compromiso de Stans. Si, había moito que falar alí. Ao final, só a bendición axudou.

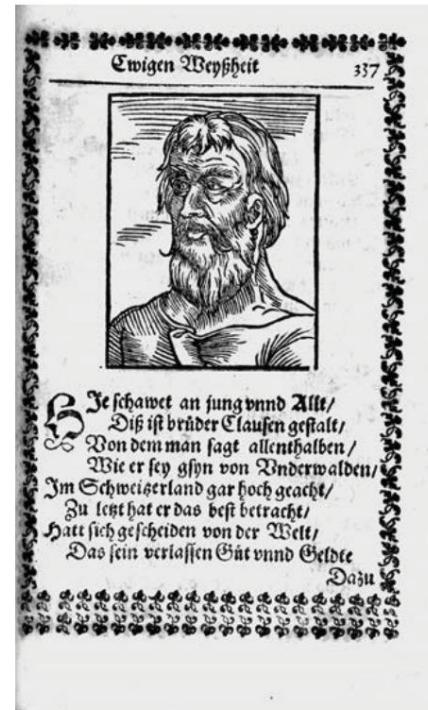
O eremita Nikolaus von Flüe O contrato entón sobre os saltos.⁶⁴ ; Todo o mundo debería virar á paz e escoitar os mandamentos de Deus!

E así co seu poder místico Trece veces convertéronse en oito.

Tamén axudou a vencer o desgusto nada menos que Melchior Russ. Era o mozo bo entre os lucenses, que lle deu a súa túnica ao irmán Klaus. E non fai falta dicir que Silenen era pola paz.

Aínda que moito tempo debería estar en contra, o cuñado de Albin, Von Hertenstein. Agora Flüe e Jost dan a escolta para o lado sagrado da alianza eterna. Por todo contrato político da época tamén esixía a duplicación como xuramento.

E a paz na terra queda, Pero agora unida coa banda Silenen.

⁶⁴ Niklaus von Flüe, xilografía de: (Seuse, Heinrich). *Manual ou*

O príncipe bispo Jost asegurouse de que todos os helvéticos estivesen arrraigados nos suburbios.
Así que sé feliz, suízo, prepárate, agora comeza o teu tempo Voynich!

XII. O profeta Isaías e a mandrágora

Con Maquiavelo todo o mundo era un parvo, que comía a mandragola por potencia, para aumentar a calor do amor da súa muller recomendou os baños termais na novela. Agora, aquí na obra do bispo Jost vemos mandrágoras en todas partes como ananos.

Incluso son seres de raíz máxica. Levaches contigo para curar. f34 Polo tanto, un bulbo que non é liso é un miserable secreto no Voynich. Para raíz, talo, folla e flor, únese a alamente.

Se a sabedoría de Xermania chamábase unha vez Alruna, entón Alraune significa Gran Nai, isto coincide co culto de Cibeles, quen moitas veces se converteu na deusa doméstica das cidades. As mandrágoras móstranse alí dotadas, Como unha alegoría dunha cidade helvética.

Porque moitas raíces dos catro É unha cabra ou un oso como animal heráldico.⁶⁵ E tamén o león siamés Damos aquí o nome de Kyburg.

⁶⁵ A cabra de Chur Folio 2r é unha mandrágora así como o oso andante de Berna ou o erguido de St. Gallen ou Appenzell Ver folio 37v

⁶⁶ Escudo do conde de Kyburg no libro de armas do abade de San Galo Ulrich Rösch; Biblioteca da abadía de St. Gallen, Cod. 1084; dous leóns dourados a zancadas e linguas sobre un fondo vermello. Hoxe é o escudo do cantón de Turgovia sobre fondo verde.

Dúas cabezas suízas colgan tamén ao final
de dúas longas trenzas de raíces.

Alí forman un consello, Todos os suízos
despois da transformación.
Tamén na crónica de Melker Russ.- Así se
pode rachar a adiviña de noces!
Chamada Lucerna despois da Gran Nai, Como
sol derrete a manteiga.

Raíz, Espírito Santo e estándar pódense
comparar con Isaías.

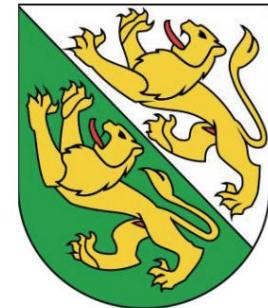
Están estreitamente unidos co Profeta,
como escribe en varios lugares.

Por desgraza ten que aguantar, Que os
cadáveres tamén van con raíces.

Pero seguramente parecería sorprendido se o
pai de David se convertese nunha mandrágora.

O trasno recibe unha nota santa, pero ata os
mártires morren.

Que de Xesé nos brota Deus, mandanos
o tubérculo? 67

En lugar de berrar de cando en vez,
Son silenciosamente liberados da terra, Si,
aquí apaciguados, expostos illados Como
obras de arte combinadas do mundo.

Coroadas están a mazá e a pera de Adán
Con flores para ollos e cerebros.

Se non estivésemos no Rin daquela, ata
poderías ser extraterrestre.

¿Significa unha crista no escudo? Tamén
hai flores como gorras de bufóns.

A campanilla vai ben con iso, e a boina e o
sobreiro de dama tamén son redondos.

Dependendo da tempada e da moda.

40

⁶⁷ Da Biblia Zainer, Bl. 50b, Augsburgo 1477 nota Isaías 11, 1 a 10. O estándar convértese nun símbolo para Cristo. "Pero do toco de Xesé sae un brote, / un brote novo das súas raíces dá froito.

2 O Espírito do Señor descansa sobre el: / Espírito de sabedoría e entendemento, espírito de consello e fortaleza, / espírito de coñecemento e temor de Xehová.....10 Nese día será o fin. da póla sexa a raíz de Xesé, / que se erixe como estandarte das nacións; as nacións pedirán por el / e o seu descanso será glorioso".

Vexamos a producción da mandrágora.

Na parte de atrás xunto ao fogón, o colorido viveiro dá esperanza.

Se os pequenos non teñen maceta,
enxertanse cedo.

Para facer romanos abonda, Non menos
importante para os sentimentos patrióticos.
Moisés foi o primeiro en recoñecer a liberdade
cando saíu de Exipto para a terra prometida.
Cada estrela brilla coma unha edelweiss

Ademais a raíz de arroz verde jess,

Arrancado no Nadal na ráfaga A neve e o
coiro voynich son brancos.
Un calendario solar e un lunar Xa un

pouco marrón, os bordos están rotos, Pero
as criadas de baño quentan as noites pola
cociña de canón vermella e azul.

(Os últimos capítulos non están impresos nesta vista previa)

Voynich Silenen Comedia -

Como descifrei o Voynich Manuscrito como Memorias de Jost von Silenen

Contido:

Ensaio: Jost von Silenen e o manuscrito Voynich

prólogo

I. O camiño pedregoso do desmoronamento

II. Unha expedición helvética

III. Un bispo de moral rápida

IV. As Memorias das estrelas

V. O príncipe bispo Jost e o mapa do mundo

VI. Melker Russ, os cronistas e a catedral de San Estevo de Viena

VII A vella Confederación - os Sileni e Guillermo Tell

VIII Jost de Silenen, Davos e Coira

IX. O Valais, o bispo Jost e a unidade de Suíza

A visión irónica de X. Jost de Silenen sobre as guerras dos Habsburgo

XI. Jost de Silenen e Nicolás de Flüe

XII. O profeta Isaías e a mandrágora

XIII. O primeiro descifrado de Voynich Silenus

Diálogo Silenense: O Bispo e o seu escribano

XIV. O bispo Jost e os elfos de Baden

XV. Crónica de acontecimentos e escudo

XVI O segundo descifrado o guión Voynich Silenen

Ensaio: Jost von Silenen e o manuscrito Voynich

O famoso manuscrito de Voynich, previamente ilexible, foi descifrado con éxito. O manuscrito que leva o seu nome, atopado polo bibliotecario polaco Wilhelm Michael Voynich en 1912 na biblioteca xesuítica de Frascati preto de Roma e agora na Universidade de Yale, escrito cun guión descoñecido en más de duascéntas páxinas, na súa maioría ilustracións de plantas misteriosas, horóscopos alquímicos e cuncas de auga con ninfas de baño, así como un mapa desplegable con castelos e círculos irregulares, e xa estaba en poder do emperador Rodolfo II. A pesar de innumerables intentos criptolóxicos internacionais, por exemplo por Athanasius Kircher no século XIX ou, famoso, no 20 de Alan Turing e o seu Bletchley Park, que aínda non foi lido. Durante a pandemia da corona -moitas ilustracións con raíces lembran ao virus da corona- despois dunha viaxe a Suíza, pouco a pouco fixen un descubrimento sorprendente coa lexibilidade do manuscrito: estas son as memorias do príncipe bispo suízo de Sitten Jost de Silenen e a súa familia. Unha obra que, como é propia das memorias, non se limita ao persoal senón que fai referencia á historia cunha misión determinada.

E nós mesmos temos que darlle un salto: na comedia suíza de Silenen, á xente de Suíza dáselle algo tardíamente que inesperadamente reforza a súa identidade como non o fixo desde Friedrich Schiller. O que se xuntaba a través de batallas e demarcacións, o reforzado por unha tradición e alianzas comúns, sempre ameazaba con romperse polas diferenzas de linguas, denominacións e culturas dos montes e dos vales. O que sorprende do patriotismo suízo, que vai en contra de todos os nacionalismos europeos, é o seu carácter supranacional. Esta construcción helvética, que en realidade só pudo producirse nun mundo supranacional da Idade Media, parece ter formado unha comunidade estable que perdurou e conformou os Alpes ata hoxe.

Aínda que o Sonderbund estivo asentado hai tempo, ninguén debería asumir que a cohesión neutral dun pobo tan diverso, especialmente na actual Unión Europea centralizada, non require en ningún momento un novo documento unificador máis. Por iso, tamén sería unha alegría especial para todos os cidadáns europeos que se atopara un novo documento de estabilidade e paz, como o modelo democrático, sobre todo nos momentos más inesperados e pouco pacíficos de Europa unha nova mensaxe de paz chega no momento oportuno. A historia demostra que a paz pode ter éxito se hai bos diplomáticos como Jost de Silenen.

Jost of Silenen é pouco coñecido hoxe, pero iso podería cambiar moi rapidamente. En 1482 foi nomeado bispo de Sitten en Wallis. É unha figura histórica bastante exitosa, políticamente e tamén como mecenas das artes, aínda que foi deposto como bispo ao final da súa vida. Pero tivo aínda máis éxito do que sabiamos anteriormente, é dicir, como patriota suízo. Quen adiviñaría que 500 anos despois sería lembrado por un motivo moi especial. Ademais do seu compromiso político, el mesmo fixera unha importante contribución ao seu monumento espiritual e ao seu indicado impacto. Na obra que aínda chamamos "Manuscrito Voynich" polo momento.

Non se pode dicir realmente que está escrito, senón que está deseñado, quizais esbozado, coorganizado como cliente, porque non hai ningún exemplo deste tipo de arte ante el. E aínda así, como o humanista detrás da obra, debería considerarse o propio Jost de Silenen. As referencias son demasiado individuais, a conexión continua coa biografía é demasiado inusual, o camiño educativo, si, a orixe.

E, finalmente, o traballo de autapanexírico encarna claramente a filosofía de vida e a misión política que se espera dela. Non tan raro no Renacemento, pero tamén tipicamente italiano, que nos diplomáticos, políticos, e más ainda nos eclesiásticos, viñan á cabeza calidades artísticas como Eneas Silvius Piccolomini, Giulio de Medici.

Jost von Silenen procede dunha das familias nobres máis antigas do cantón de Uri, aínda que non dunha das grandes familias suízas, como os Toggenburg e os Kyburg. Os silenos ainda non eran condes, nin príncipes coma el, pero eran polo menos unha nobreza menor que se abrira camiño ata servir á nobreza, probablemente a través da oficina de Meyerei. Así o suxire o nome de Albin Meyer von Silenen, antepasado do bispo, quen adoita ser mencionado como unha figura coñecida na historia da fundación de Suíza, e que tamén pudo ser un dos tres xuradores do Rütli. .

Só esta ascendencia debeu ser unha motivación inicial para Jost non só para converterse nun diplomático suízo, senón tamén para deixar atrás un importante traballo escrito sobre a formación do Estado suízo. Si, o mellor sería combinar ambos ao mesmo tempo, para crear unha obra que enxalta os seus logros para Suíza como diplomático, pero que tamén sexa un sermón de construcción comunitaria ao mesmo tempo. Por parte da súa nai, Jost von Silenen procedía dunha familia nobre de Francia moito más importante, a familia Chrevon. 4

Despois de que recibiu beneficios na abadía de St. Leodegar en Lucerna desde o principio, moitos sospeitaron dunha data de nacemento anterior, pero finalmente non se aclarou ata hoxe. 1435 é maioritariamente aceptado. Quizais más importante sexa o seu lugar de nacemento. Creceu en Küssnacht no Gesslerburg da lenda de Wilhelm Tell. Logo foi a Pavía para estudar Dereito e chegou a Roma para estudar idiomas como secretario do cardeal francés Guillaume D'Estouteville, que foi un espléndido mecenas do Renacemento e sen dúbida un modelo a seguir para Jost von Silenen en canto á promoción das artes. Despois pasou á corte francesa ata que foi nomeado abade de Beromünster. Xunto con Nikolaus von Diesbach é o negociador do rei francés. Porén, foi principalmente Jost de Silenen, quen negociou cos Habsburgo.

Foi o seu mérito que negociara o primeiro tratado de paz duradeiro con Fernando de Habsburgo, a chamada Dirección Eterna, que garantiu á Confederación da época a súa primeira independencia e asegurou o status polo que loitara como nación libre e democrática, que foi único en Europa e que pensou na neutralidade e así por diante tamén pode ser utilizado para todos os tempos como modelo de paz en Europa e, de feito, no mundo. Daquela aínda se chamaba oficialmente Unificación, pero foi o primeiro tratado de paz ao redor de 1474 que marcou esta dirección eterna e fixo posible a paz mesmo despois das Guerras de Suabia. Os Habsburgo debían ceder o seu territorio en Alsacia por unha taxa e recibir a cambio unha promesa de apoio ao servizo militar dos confederados. Certamente, o afán de conquista de Carlos o Temerario fixo que as partes se achegasen máis. Pero agora existían camiños pacíficos entre doulos archiinimigos que non se escatimaron, que trouxeron moito sufrimento á poboación. Porén, non se trataba só de territorios, senón tamén de liberdades civís, que estaban garantidas por primeira vez e no momento crucial. Así que Suíza tiña recursos libres para as guerras de Borgoña, se non, Suíza podería non existir hoxe. O rei francés Luís XI, que tira as cordas ao fondo e era inimigo de Carlos o Temerario, fixo de Jost de Silenen bispo de Grenoble como agradecemento ata que foi nomeado bispado de Sión en 1482.

Jost von Silenen tiña dous irmáns e un sobriño importante, a quen fixou un monumento especial en símbolos alquímicos no seu Códice Silenen. A este respecto, o código do bispo convértese nun asunto familiar, aínda que se asume que o propio bispo é o cerebro principal. A implicación substantiva ou a autoría doutros membros da familia ou colegas diplomáticos sería unha pregunta separada a responder.

Durante o tempo de paz fixose útil como construtor de igrexas e de amoblamento de baños, imprimiu o primeiro libro en Suíza, o Mammotrekta, un comentario bíblico, e encargou un breviario que leva hoxe o seu nome e tamén moi especial. , manuscrito ata agora non recoñecido, as súas memorias, que comentamos aquí.

Os dous irmáns morreron. Un, Andreas, nun asasinato traizoeiro debido a un levantamento derivado do conflito con Milán, o outro, un importante xefe militar lucense, vencedor nas batallas de Murten e Nancy, morreu de sífilis trala batalla de Crevola. O seu irmán Jost, que xa perdera un fillo ilexítimo en París, levouno de volta a Wallis, disposto no estado.

Cando o propio bispo Silenen ás veces perde o seu cargo de bispo debido ás guerras perdidas en Italia. - Estaba do lado francés equivocado cando o posterior rei francés Carlos VIII invadiu Italia. - Jost foi expulsado do Valais polo pobo incitado e o cardeal Matthäus Schinner despois dunha chamada matzá, obtido cun bispado titular de Hierápolis e morreu nun ataque de rabia en 1498 en Francia.

A familia, e así tamén o manuscrito Voynich-Silenen, cobraron especial importancia coa fundación da Garda Suíza, cuxo primeiro capitán foi o sobriño e fillo do irmán de Albin von Silenen, Kaspar von Silenen. Daquela, os principados laicos e espirituais ainda formaban unha unidade. Na Confederación e tamén no Valais, con todo, o poder do príncipe-bispo estaba severamente restrinxido polo consello de Estado. En Suíza, a burguesía tomara o poder cedo.

Nos círculos diplomáticos, o manuscrito de Silenen axudou, as memorias de Jost von Silenen posiblemente axudaron como memorando na formación do estado suízo. Pero sen dúbida converteuse no documento fundacional ideolóxico, a carta da Garda Suíza no Vaticano, cuxo capitán era o sobriño do bispo Kaspar von Silenen. Cando morre -seguíuno un fillo como capitán-cae no esquecemento e é usado como libro de alquimia polo emperador Rodolfo II. e volver a entrar na historia como Manuscrito Voynich, ata que se redescubriu pola súa lexibilidade como Manuscrito Silenen.

De feito, este descubrimento tamén aporta algo á historia do heroe nacional de Suíza, Wilhelm Tell, pero de xeito humorístico e con indicios, non cabe dúbida sobre a que se pretende referir a Tell, xa que quizais sexa o segundo gran heroe de Suíza que foi subestimado (*conditio sine qua non*) e como o creador deste manuscrito tamén se relacionou persoalmente coa lenda de Tell.

prólogo

Tamén teño textos filosóficos, históricos e literarios sobre todos os descubrimientos mencionados. Para que a decodificación do enigma de Voynich sexa accesible a un círculo más amplio, pero tamén por razóns sistemáticas e didácticas pola lonxitude da solución do enigma, as teses preséntanse primeiro paso a paso na forma epigramática da época de Jost de Silenen como un poema didáctico heráldico a modo de tratado, unha Chave da táboa de multiplicar de Voynich, un código heráldico que contén toda a información concreta que calquera debería poder utilizar para ler o manuscrito paso a paso para coñecer o bispo Jost de Silenen e a súa obra. Para entendelo mellor, escollín o clásico esquema de rima das sextinas, aabbcc, formando cada un un pequeno aforismo sen rigor. En vista de Schiller, aquí non hai concurso de poesía que gañar, pero o autor só quere entreter e facer un pouco máis precisos, e más fáciles de lembrar, as teses históricas. Todo lector deberí

capaz de emprender unha viaxe de descubrimento comigo de novo e experimentar a emoción da decodificación. Porque a maioría dos seguintes versos foron escritos inmediatamente despois do descubrimento respectivo e así reflicten o proceso de descubrimento.

Un poema, ou unha prosa rimada, debe sobre todo servir de inspiración e non ten que explicar todo. Os comentarios pretenden facilitar a comprensión dos lectores descoñecidos. Os comentarios biográfico-humanísticos más longos e o tratamento literario son entón un paso complementario ou máis adiante en canto a contidos para abordar o tema. En particular, gustaría sinalar o diálogo docente silenense, "Jost of Silenen, and his scribe", que se publica aquí ao final.

Aínda que moitos científicos naturais estiveron implicados no manuscrito, e a alquimia e a cosmoloxía son moi propias do Renacemento, que aínda non distingue entre relixión e natureza, o traballo está agora asignado más ás humanidades. Sería interesante saber a data de nacemento de Jost de Silenen e se hai unha constelación de estrelas específica para ela. Aínda que as revistas especializadas dominan nas ciencias naturais, as monografías seguen sendo o estándar científico máis alto das humanidades.

Decisivo para a solución do enigma foi o descifrado da marginalia escrita en latín e alemán, unha pequena vantaxe na casa para o falante nativo alemán. Tamén foi proveitoso para un súbdito austriaco dos Habsburgo.

O que sorprende para o lector é sen dúbida a clarificación das representacións de plantas como colección de escudos e crónica. As memorias de Silenen desenvolven unha filosofía do escudo, a arquitectura da igrexa e a crónica histórica únicamente coas representacións de plantas e de cociñas. Tamén se pretende referir a pasaxes bíblicas de Isaías, quen na pasaxe da raíz de Xesé tamén chama a Cristo estándar (Isaías 11:1-10). Xa existían modelos similares de herbarios de escudo na comarca. O obxectivo é revelar todas as pancartas de localización que mostran a actitude do político Silenen. Moitos escudos de armas afectan, se non só ás grandes cidades e cantóns, senón a lugares que só foron brevemente engadidos á Confederación polos suízos na época de Jost de Silenen, tamén se mira Alsacia. Outros son lugares de batalla importantes da historia de Suíza. . Non obstante, non existe unha cronoloxía histórica, senón unha ordenación rexional. A este respecto, o termo crónica non é do todo axeitado. É unha elección persoal do bispo, e moitas veces máis presente do que se pensaba retrospectivamente, dinos o texto descifrado.

Os nomes das comunidades están deliberadamente velados, pero as pegadas son postas igual de deliberadamente. No manuscrito hai un topónimo claro que ata agora se pasaba por alto. A nota marxinal "Brug" f8v significa a cidade dos Habsburgo "Brugg" na ortografía más antiga, ou está escrita intencionadamente distorsionada. O texto tamén forma unha especie de ponte ou castelo, os Habsburgo. Varias figuras inéditas dos Habsburgo están agochadas no VM: o emperador Alberto I asasinado polo seu sobriño Johannes Parricida. Vese unha folla de espada flotando sobre a liña do corpo no folio 8r de Königsfelden. - Unha imaxe de crebacabezas como a escrita! Sobre o duque Leopoldo III. e a súa morte na batalla de Sempach infórmase dun xeito botánico-heráldico similar. A crónica austriaca dos 95 gobernantes, que xa foi copiada en Königsfelden durante o período bernés (Clemens Specker), así como outros cronistas, proporcionan información e deben ser comparadas para atopar máis indicacións ben ocultas de acontecementos históricos. A comparación coa historia vén confirmada polo descubrimento dos marxinais de Melker Russ e a súa crónica inacabada.

Están documentadas as relacións persoais coa familia Silenen. A compra dun castelo por Albin a Melker Russ. Jost de Silenen, que adoitaba vivir en Lucerna, era amigo persoal do Lucerna Melker Russ. O escudo de Lucerna, escudo con fendas en azul e branco, é un motivo que percorre todo o manuscrito. Porén, o tema secundario, o nome de Habsburgo, que tamén foi importante despois, non debe dominar o tema principal, a visión suíza das cousas.

O manuscrito Voynich contén 246 páxinas e case 170.000 caracteres e imaxes en case todas as páxinas. A lista de Voynicólogos é longa, moi longa. A complexidade da obra eludiu calquera lectura ou interpretación. Para algúns dos traballos mesmo parecían completamente abstractos e baleiros de contido. Onde comeza unha solución tan autónoma?

Por que os anteriores intentos fallidos de solución enumeran meticulosamente e dividen aquí de novo, cando todo xa se dixo tantas veces e pódese ler en calquera lugar e en calquera momento. A ansia de chegar directamente ao núcleo completamente novo da verdade que nunca antes se mencionou é grande. En calquera caso, un intento poético ordenado e facilmente lexible das dificultades e da historia do manuscrito debería iniciarse antes de que a investigación abra novos camiños, porque, segundo Bernhard von Chartre, somos "todos uns ananos sentados, por así dicir, sobre os ombreiros dos xigantes". As memorias de Silenen mostran que o intérprete, o exéxeta, o historiador, o historiador da arte, o filósofo, o escritor, o filólogo, o teólogo e no equipo tamén o naturalista, etc., son necesarios na arte, especialmente cando eles mesmos se entenden como un misterio e áinda Bletchley Park non pudo atopar unha solución.

Gregor Bernhard Koenigstein

Febreiro de 2023, Heiligenkreuz preto de Viena

I. O camiño pedregoso do desmoronamento

Un manuscrito que custou moito diñeiro
Enganou ao mundo durante séculos.

Parece maldito polos eóns, é
amado polas nacións, para
ler o guión oculto, a
investigación moderna fracasou.

O texto é florido coma os cadros, Con
damas espidas, nenos do planeta, As
sereas agocháronnos a súa esencia, Por que
non se sentan as meigas
En vez de saír de medio barrís, f70v2 FN1 Si,
bañarse en augas de seda? f75r

Mesmo o emperador Rodolfo
II, na antiga Cidade Pequena de
Praga, sentouse no seu
laboratorio de alquimia E asumiou
o Voynich, FN2 Quen áinda
non tiña nome "O autor sería intelixente coma Bacon!",

Conta Johannes Marci na carta, coa
que nomeou un perito.

Pero o Kircher Athansius atopou En vez
de xeroglíficos só molestia.
En Roma, na Biblioteca dos Xesuítas
O manuscrito segue en pé

Ata que Wilfrid Voynich o atopará Pero
incluso el pronto se irrita.
No centro hai un alfabeto de roda que
xira por separado en círculos. f57v Alan Turing
estaba desesperado, porque o
Enigma non pasou. -

O Gran Século XX Quedan asombrados
os voynicólogos!
Ningún tipo de letra como EVA é consistente,
aínda que cada tese sexa profunda. FN3 Non
é de estrañar que toda a tolemia
Chame a todos os polihistores da escena.

Dous mil vinte e dous para ir Aparece
de Nova York a Gdansk, Non se coñece
ningún cliente verdadeiro As
Escrituras desafían a comprensión.
Como o enigma desconcerta a ciencia
está suficientemente documentado nos artigos.

Mesmo o grupo de lingüistas
deixouse enganar polo manuscrito.

Os signos do zodíaco están en latín, f70v2
Como pode haber un autor azteca?FN4 Se só as
novelas españolas chegasen á
informática con Lull.FN5

Si, incluso o texto estreito no bordo non foi fácil
para ninguén.
Aínda que na última páxina
Se a solución estivese a todo ancho. f116v Un
sospeita de hebreos e árabes, Abracadabra
xa era popular!

Algúns que crían nunha receita
Miraban as cousas espidas.
Aínda con números, a debilidade permaneceu Todos
nadaron á superficie.
Os continentes xiran nun mapa do mundo, as almenas
convertéronse en sabios argumentos. f85v

A compulsión enganosa triunfou Un texto está
pechado para urxir!
Unha linguaxe oculta é de valores,
pero se puxo un camiño equivocado.
En termos de tácticas de defensa, este é un pozo
intelixente, todos os escolares caen nel,

O do tambor vai camiño Porque as plantas
sempre enganan.
Así que seguro, cada bulbo de cebola
marrón xoga un papel podre no Voynich.
Si, se o libro permaneceu en silencio durante moito tempo,
¿É enigma, misticismo ou herexía?

Aínda que algunas ideas son estimulantes,
pero faltaba o ambiente adecuado.
Hai moito tempo, onde moitos se recorren Ninguén
viu o sentido, o verdadeiro!
A intelixencia artificial non está fóra da
competencia no vello Yale.

II.Unha expedición helvética

Fun a Suíza en tren Para experimentar
o encanto do campo.
Unha corazonada trouxome na viaxe Para
limpar o Voynich polo camiño correcto.
De Viena saín Que media
para o Voynich,

Vía Salzburgo, Innsbruck e o Rin, ambos os
dous lados deberían conectarse de novo.
Os carrís percorreron moito os Alpes,
que antes eran considerados insuperables, Por moitos
lugares como Walden, Por prados verdes
e despois montes,

Por unha terra que ten a súa historia De
romanos, Schiller-Tell a Dürrenmatt, De queixos,
baños e maneiras estrañas, Da Cruz Vermella,
para os que sufriron.
O meu obxectivo é o Matterhorn, a montaña máxica,
Davos é popular entre Jedermann!FN6

Se o destino foi galante para mí,
E a solución axiña quedou fóra das mans,
Cando me retirei principalmente a Corona,
Estudou cada liña, guión e arco, FN7

Entón, por favor, perdoa a miña frustración, lector.

Todos os detalles do manuscrito son importantes, para interpretar correctamente a súa mensaxe.
Alí quen escribiu os dedos doídos, Pero aquí se proclama como un milagre Con que moitos milleiros de variantes Mesturaron os mesmos glifos.

Aínda que fose un desperdicio Unha broma eterna a cada paso.
Pero onde lin o texto opaco, Pouco a pouco foi traizoando a súa natureza, Tamén para entender botánica tiven que ir á historia.

O autor era coñecido por nós dende hai moito tempo
Xa está mencionado como mecenas!
Deixounos un breviario
Tamén é historicamente fácil de entender!
Si, o seu coñecemento das últimas cousas torres sobre a Hildegarda de Bingen.

E onde mirei ao redor con curiosidade,
mandábame ás igrexas
Estaba aliñada nas pontes e polas rúas, creo que un vestido de planta Voynich, FN8 O acanto parecíame omnipresente, Así se chama a planta arredor dos escudos.

Desde Corona, as raíces fixérонse interesantes. Quen pensas que planeou isto de forma apocalíptica?
A semellanza dos tubérculos é virulenta, se ten unha imaxe de virus ao seu carón.
O pergamiño de cores con cheiro a becerro Convértese para nós nun escudo vivo. FN9

Toda Suíza está unida nela?
Dedicado á Vella Confederación.
Pero non tes que perder a función cabalística das árbores.
E así no transcurso dos seguintes epigramas Imos clasificar as mandrágoras por tribo.

III. Un bispo case moral

Un bispo sentou unha vez nos
Alpes, Foi ata un príncipe a mans do Imperio Valais aínda
vive e respira hoxe, Hai a montaña alta e
o val profundo!
Jost of Silenen é o seu nome nobre, FN10 Tiña
un don especial de pé.

Si, o seu corazón suízo latía con forza, Pero
tamén había sufrimento e dor.
Como bispo loitador de Sitten, No
medio entre Xenebra e Zúric, Estaba en Milán
nunha misión de guerra, Ata que unha
valente vitoria remata en desprezo.

O manuscrito Voynich é a súa obra.
É unha proba do seu valor familiar!
Nunha obra mestra panexérica,
Que afecta o seu traballo e pensamento.
A tarxeta Voynich é característica disto, a pintura
é do miradoiro de Lucerna. f85v

Jost, primeiro prometido de Sanct
Leodegar, fora de Lucerna desde moi novo.
Aquí vemos a antiga Muralla Musegg,
Tiña unha multitud de torres divertidas
Polo menos recoñecemos as tres torres.
E tamén hai un muro de anel.

Dúas montañas do castelo alcanzan Sitten, o
capítulo da catedral adoitaba reunirse alí.
Pasado o trono do bispo de Sion
Fluye o alto Ródano con bravura.
Máis tarde mostraremos o mapa
de Jost, onde máis se dirixiu.

No inverno gobernaba principalmente como
eminencia o bispo Jost na súa residencia.
No verán, con todo, alegra-se en Oriente
nun forte castelo en Leuk.
Pero tamén todo o manuscrito do puzzle
Dános as súas idades cosmicamente.

Inicialmente, o texto ten dúas iniciais vermelhas, f1rFN13
Así que segue os ideais da nobreza materna,
o galón de Isabella leva Jost na solapa, FN14 Como se os
Silenen fosen calquera.
Pero alquímicamente é o símbolo do
espírito revigorante no alcohol.

A familia veu noutrora de Uri, Alí o
escudo é do boi Ur. FN15 Asociado en latín a Muse
Urania, Con isto faisenos claro o camiño das
estrelas.
No manuscrito o lector recoñece agora A raíz,
chámanos o anel do boi, f52r

A man parece estar armada cunha ballesta Como se unha
mandrágora de raíz nos estivese mirando. Ninguén
quere a Hodler demasiado rápido aquí, FN16 Un vello
códice confirma o Urner Tell?

Por iso son importantes as sagas de Küssnacht, f9r Si, no
Gesslerburg, sen queixarse,

Naceu o noso Jost de Christian, Hoxe
considerámolo un home difícil.
Ese era o nome do alguacil de Sion daquela.
No Valais da súa época sufriron as meigas.
El mesmo cronista, ocupou un cargo xudicial, pero o
pai de Jost seguía sendo descoñecido.

Porque morreu cedo O fillo
seguramente viu as cousas doutro xeito.
Só na súa persecución eran iguais, xa
se lle chame bispo, xuíz, incluso administrador de
distrito democrático.
A resposta de Jost aos lobishome do Valais
Son os scrach marcs e o elfo que se baña.FN17

O libro só comeza polo medio, f57v Só iso é
habitual nun libro de oracións!FN18 As instruccións de
lectura dan unha volta en círculos, Pero ao mesmo
tempo vaise frustrando.
Jost doa un relicario con moito ouro,FN19 Si, tampouco se
atreve ao baño.

Non só foi nobre de nacemento, senón
que brevemente foi bispo de Grenoble.
Estudou en Pavía, devoto en Roma, Como
secretario estimado de Guillaume
D'Estouteville, cardeal de Francia, O do
Renacemento foi epocal.

Pois como Xulio II despois del,
guiou a arquitectura.
Devolto a Suíza desde Roma, o bispo Jost é
de gran valor para eles.
First Probst de Beromünster FN20 Tamén foi
cantante no coro.

Imprimiu o primeiro libro en Suiza O
Mammotrectus trouxolle a fama de ser un perfecto
intérprete da Biblia.FN21 O latín eclesiástico tamén lle
resultou práctico.
Fíxose diplomático para o rei de Francia, e logrou
non pouco como mensaxeiro.

Agradécese o seu gran logro: ¡Na primeira
promesa sindical de Habsburgo!
O suízo e o tirolés Segismundo fixo un
gran pacto de paz, Pronto foi chamado
"a dirección eterna", E Francia deu a arbitraxe.

Unha ilustración da Crónica de Berna móstranos
a Jost falando en Hedonik.FN22 Cando Maximiliano
foi con Suabia, Jost xa estaba a nivelar a
gabia.
Si, non só a guerra con Borgoña levou ao
encollemento en Habsburgo.

Do mesmo xeito que Nancy Charles
o Temerario Leopold deixou o escenario
unha vez. FN23 A fronte austriáca "sen bandas",
FN24 Suíza perdeuse brutalmente.
Poucas veces regaña a Suíza, A vaca
suíza non foi galante!FN25

Entón, más ben no Appenzeller, El
come o queixo longo co prato.
Si, Tell tamén foi burlado.
Como foi tan rápido de novo?
Como se chamaba o seu irmán estúpido?
Non, iso foi moi malo!FN26

Por iso Veit Weber escribiu despois poesía Con
entusiasmo libre do fígado, Desde a
dirección como "Paz eterna",FN27 Con Marignano
remataron as vitorias.FN28 E ata hoxe a ambos os
dous lados do Rin Non pode ser mellor a relación?

IV. As Memorias das estrelas

Xunto con parentes íntimos fan
consello nos seus castelos, f86r2 Que gran
obra hai que facer Que mantén
libres os cantóns helvéticos.
O que as memorias dan ao mundo A
familia serve para conmemorar.FN29

Despois de igrexas xa construídas, baños, FN30
¿Hai algún libro de horas que nos coñecemos hoxe,
Dous volumes coa parte da oración estival, O
breviario está ricamente ilustrado e fino, Ao
mesmo tempo que Salterio, Sanctorale, Officium Rei
David nos mostra o principado.FN31

As cristas de galón non podían abondar.
Tamén quería retratar o pracer.
Si, do dogma e da política de paz xorde
entón o memorando de Jost.
Describe un camiño cara á liberdade.
Ao final queda a Xerusalén suíza!

Agora Jost e os seus dous irmáns Silenen,
Deles, Albin Murtens foi o vencedor, E como
herdeiro do Silenen Kasper, Maio adornar o
catastro ceo, Como se fosen
arcontes gnósticos, Que se deleitaron
nos seus despachos de éter.

A mitra puntiaguda do bispo Jost, f67vFN32
Que era moi famosa como obra de arte É
alquimicamente un símbolo solar,
Como redondo no galón por protocolo.
Si, tres bolas no pau ou catro forman
aquí non só a crista.

No medio están os signos da lúa e do sol, que
comparamos coa alquimia, e nos
horóscopos cátaros están
estrictamente prohibidos os vestidos.
Pero ata a señora da casa, Katharina, será
unha estrela santa para sempre,

Para que os moitos grupos de oración de baño
Declaren a eternidade no ceo.

Probablemente por segredo como propósito de
crebacabezas, Sexo o león vermello escondido no
touro Uri. f71v Porque o león vermello xa
está ocupado en escudos que son historicamente poderosos.FN33

Un punto vermello no león tiña que ser suficiente,
f72v3 O tamén lle gusta poñer
sinais, O artista é relativamente débil,
Un escriba probablemente tomou as fotos.
No centro é para adiviñar o lector O escudo secular
e espiritual do bispo.

O número de estrelas no escudo de armas de Wallis ,FN34 Un
caso históricamente cambiante é.
Onde catorce estaba no tronco tamén pode
faltar o vermello como cor cara.FN35 Atopamos o escudo do
príncipe no selo, f57r O espiritual con borlas é o seu
espello. f65r

Si, entón a famosa estrela sobre de Sitten FN36
Tamén non moi lonxe do texto secreto, f58r
Como alí en todas as cúpulas e
círculos, As estrelas de flores móstranos o Wallis.
Si, ao final ata en vermello e edelweiss, O número
de estrelas no escudo de Wallis, 103r

Catro veces como se chama un número na roda,
Cando o príncipe bispo Jost recibiu o seu cargo. f57vFN37 No ano
catorce oitenta e dous chegaron a
Valais os clásicos do Renacemento.

O sátiro Sileno segundo a antiga lenda, non ve a morte
como un lamento ao final,

Mellor non nacer!
A el mesmo gústalle beber viño como Baco, E
tamén baila como fillo dunha ninfa Por augas
bucólicas e pantanos, Era obvio que a
familia dos Silenen Mesmo imaxinar unha
descendencia del.

A sabia filosofía absurda de Sileno
converteríao nun xenio hoxe.
E así tamén o bispo sileno Jost Says
anima más a miúdo como unha sabedoría da vellez.
Si, o seu evidente amor pola filosofía
expresou a través de Sócrates tres peneiras,

A el mesmo como sátiro gustáballe ser visto,
Verdade, bondade, utilidade hai que entender.FN38 Catro
figuras instrúennos con xestos, Como ler
mellor as memorias. Cfr. f57v Jost dános as
costas abaxo,

A longa cabeza de cabelo pode encantar.

Os ombreiros de Silene están agachados. Conseguimos así probar que Cando apuntan a man ¿A onde debería virar o seu destino?
Como ler o horóscopo aquí Como un alfabeto describe a esencia.FN39

Un perfil de moeda confirma a anatomía, FN40 Four Silenen inspira con bonhomía.
Si, neste momento o bispo reúne, Cos calígrafos de Maurix, Morix", 116vFN41 E ao final nada queda más claro que, O libro foi escrito no "Abtey Valsch"116v.

A abadía temprana dos Agustinos de Wallis, tiña un importante scriptorium con el.
E se antes cccc9 un ano?
Daquela catorce noventa daquela.116v Polo que é tan alquimicamente soleado Tamén nos mostra unha crónica mundial.

V. O príncipe bispo Jost e o mapa do mundo

No mapa do mundo está rodeado para el, f85v Que significa a política biográfica.
Cidades de Savoia, bosques e vales, Ao Mediterráneo, non más estreito, Tamén a medio camiño de Grenoble.
Lull está ocupado polo Consello de Vienne.

Si, dende Xénova imos a Roma, pero xa está na casa vía Venecia.
A cidade de Milán é importante para el O Palacio Sforza pintado ben, Con merlons de cola de milano puntiaguda, Tamén se pode determinar a fonte. FN42

Con todo, como Adán e Eva estaban espidos, o mundo de Jost convértese nun acto cósmico.
A teoloxía agostiña da historia é sempre tamén unha filosofía da vida, Os seis tempos do mundo cósmico, Sigue a súa vida ata o final.

Alí onde estaba a Hierápolis de Jost, que xa se prevé aquí.
E Xerusalén baixa do ceo,

Que vemos de pé nos soportais. Ver f86v Si, o
celestial viu o encanto dos Alpes: Quería ir a Sión
en Suíza. FN43

VI. Melker Russ, os cronistas e a catedral de San Estevo de Viena

The Lucerne Chronicle of Melker Russ Dálle
o seu reparto á compilación do escudo.
Moi en segredo para o propósito deste
heraldo, Para que, por suposto, poida seguir
escondendo ben Está o nome de Melchor inscrito na marxe,
f17rFN44 Ningún lector necesita desesperar aquí.

Estaba moi familiarizado co bispo Jost Both
construído en Suíza.
Dálle ao Voynich a súa esencia,
Débese lelo en paralelo!
Melchor era funcionario
municipal, pero desafortunadamente empobreceuse,

Proporcionou a "Lucerna" moito mel Na súa
crónica da cidade de Lucerna.
Estaba feliz de servir como fonte a
crónica da cidade de Berna de Schilling.
Foi nomeado
cabaleiro pola grazia do rei de Hungría.

Aínda que fose fillo suízo, O
golpe produciuse na catedral de Santo Estevo, mentres
Matías Corvino triunfaba en Viena.
Todo o mundo quería moverse contra os Habsburgo.
Porque unha vez a este grupo de cronistas
gustáballe viaxar a Hungría en grupo.

Diebold Schilling, xa o pai, Tamén era moi
dotado como pintor.
Mostra a historia en palabras e adornos, Breit
na súa Crónica de Spezier.
O neno Schilling escribiu moito máis
tarde: Entón dános o muxidor na catedral.FN45

Castelo de Wildenstein e vigas de Veltheim, FN46
Recibiu ao alcalde de Lucerna, Hassfurter.
Foi mecenas do mozo Diebold Schilling.

Estaba disposto en Nancy como mercenario.
Melker Russ é ennobrecido despois do Castelo de
Rüssegger, entón perde o castelo ante Albin
von Silenen.

Entón podemos engadir o marginalia,
E brillar aquí coa palabra Veltheim, Agora iso é a
proba do nome real.
O sitio nos dirixe a Albin Silenen.

Moito máis tarde como cronista o fillo Schilling, recibiu
a recompensa do emperador Maximiliano.

VII.A Vella Confederación, Jost de Silenen e Guillermo Tell

Os vello confederados loitaron sen
inmutarse pola súa unión.

Tres, Uri, Schwyz e Unterwalden arriscaron a
súa morte no patíbulo.
Pero antes de conducir contra Habsburgo Se
xurou no Rütli!^{FN47}

Nos prados de Vierwaldstetten, Para salvarse
da tiranía.
Contra a maldición do alguacil
Só axudou a protesta por unha brecha do castelo.
Unha nova alianza con Deus é o mandamento A hora da
liberdade chama!

Prince, Staufacher e as primeiras pocións Melch
de Bitter Battle Chalice.

As tres mans do xuramento estaban dispoñibles, para
defender a Guillermo Tell.

Casamento cun tal Hermann Gessler Pode
entregalo ao coitelo do verdugo.

Porque Tell foi obrigado a disparar, puxo
en perigo ao neno da mazá.
O que pode esperar a que faga o Vogt No
chamado Hohle Gassen.
O que mencionará o muxidor Russ So Tell
tamén imaxinamos no Voynich!

Na constelación de Saxitario como caricatura Só golpea
a flor dunha dama. f73v Si, disparar a un
culo sería demasiado xenial
para Willi Tell!
Así que asumimos con máis encanto O
tirador vén de Silenenhaus.

Así existe a confederación Ata hoxe na súa forma e poder.
O que se xuntaron como tres cantóns orixinais está garantido por unha carta federal.
Altdorf, Zurich e os dous Walden, Acadar equilibrios unidos hoxe.

VIII Jost de Silenen, Davos e Coira

Despois co paso dos anos acordouse
Que áinda debe haber unha Triple Alianza.
Si, reduciuse a este pensamento: Haberá
un pacto da casa de Deus, construído en unión cos Dez
Xuízos, Como o vínculo gris para resolver.

Eran particularmente sabios e intelixentes.
Quizais por iso lle chaman gris!
Tres confederados enfróntanse aos tres,
Rätien chámase Graubündnerland ata hoxe.
E aí é onde entra o Códice dos Silenen, Quen pode comezar
co traste dez.

Cando os primeiros plans variados de Voynich
Tecen Davos nunha coroa de armas. f1FN48 Tamén
porque son teimudos coma unha cabra, Vindo como
escudo enseguida en Coira. f2r Así que Jost dedicou o seu
libro á hora, The Swiss House of Worship
Association.FN49

E se Davos nos fai inmunes?
Aumenta o vínculo gris con Trun. f2v O bordo
do escudo ten pólás.
Os Silenos convérteo nunha folla.
Si, o arce de Santa Ana no seu conxunto,
deberíamos planificar de novo.FN50

No escudo da Liga das Dez Cortes proclámase como o
deus do bosque Silvano.
E o que a escrita secreta pretende The
Grey Union está oculto como un crebacabezas.
Si, agora con todos os vínculos dignos
É Suíza entendida en breve.

IX. Wallis, Jost de Silenen e a unidade de Suíza

Pero Wallis tamén tivo que loitar
contra o poder dos gremios dos bispos.
Así formaron os sete décimos do Landesrat, Un estado
civil libre durante moito tempo.
Aínda que Jost adoitaba increpar de
feito, The Voynich dinos que era demócrata.

Entón hai que sinalar non só de paso: Despois
estaban as moitas subterras.
Si, desde Xenebra ata o lago de Constanza
Hoxe catro nacións unen unha gran idea, As
Alemanni e os tres romanos chegaron a un
acordo libre.

O que antes era Raetia e tamén Borgoña é agora
un modelo para a Sociedade de Nacións.
En Sankt Gallen e alí en Basilea f52 Se levas
moito tempo a casula do bispo.FN51 E só cobra relevancia un
poco máis tarde, O que se chama protestante
dende Calvin.

A perspectiva irónica de X.

Jost de Silenen sobre as guerras dos Habsburgo

Suíza foi capaz de acadar a liberdade Pero só a
través de moitas guerras e cadáveres.
Polo tanto, hai vales, lagos e prados, Esteras
verdes sobre montañas e Gauen, Se Ar, Buchs
e Thur para o propósito Os lugares adoitan rematar en
Burg e Egg.

Pero tantos nomes nun país Só se
coñecen a través dunha batalla Porque o que
nos parece unha cura termal, Combina historia,
combate, natureza.
A Gran Batalla ata a Porta da Liberdade Con
todo, era a do Xardín Mouro!

Si, o Voynich, podemos adiviñar que é
como unha imaxe un Morgarten segredo.

Son tamén texto e raíz en esplendor,
Apuntannos a esta batalla Porque
ata no páramo de cando en vez Ata á raíz lle gusta
estar libre.

Aínda que o tisne estea sen imaxe, abonda
con iso nas crónicas mundiais.
Cada talo do xardín global testemuña a
semiespecie suíza.
Con todo, se moitas veces está nun grupo,
Empalado unha cabeza de flor.

Con Tschachtlan e o libro de Sarnen, That get a
white paper name Can we in Jost's
plant escudo de armas Guess the memory
of the war.
Por importantes que foron os Habsburgo, así
de importantes son para as memorias.

Unha marxinalidade é a cidade de Brugg, f8vFN52
Mostra a propiedade dos Habsburgo más antiga!FN53
Onde Albrecht, do sobriño Parricida, foi acoitelado en
Windisch.
E incluso claramente como inicial no texto Se
unha ponte ata se monta como un castelo. f8vFN54

The Ninety-Five Reign Chronicles, Describeo
entre as iconas dos escudos.
Si, Death Pictures de Albrecht Habsburg, FN55 Non só son
populares polos sinais, Da Vinci tamén
se quedou nos Alpes, e está no seu
traballo.

Pero o estilo fino da arte de Sileno, só
desbloqueado polo favor da mandrágora.
Sobre o rei Albrecht como un pobre troll Fai
flotar a folla da espada uns centímetros. f8r Pero
só vemos a silueta Estade seguro,
gañarei todas as apostas.

E isto é, sen dúbida, o mellor: Habsburgo como raíz
de Isaías Jesse.FN56 Sempre un tronco como
a parte inferior da raíz, Como figura, tamén debería ser
un escudo de armas.
E cada talo semella na súa maioría
unha torre de igrexa cunha igrexa.

No cantón de Aargau Koenigsfelden

Habsburgo aínda tiña moito que informar.
Elisabeth funda un convento de Clarisas, a filla
Inés reza alí o Pater Noster Polo seu marido que morreu
moi novo, o rei Estevo do Lago, o Platte.

Mesmo nas alfombras
suízas Levaba a dobre cruz no seu escudo de armas. f8rFN57 E
tamén tiña moito encanto!
Tamén foi raíña de Hungría.
Federico Terceiro visitouno unha vez,
Buscaba motivos para o escudo.

Koenigsfelden, o estudo de escritura.
Traballou mesmo despois de que
o Ade Os Habsburgo tivesen que dicir
que, como oso de Berna, conseguiron eles. f56v Si,
todas as igrexas tiveron un evento
Esta é unha parábola bíblica.

Sempach volve como Semper para f31r
Como nos Proverbios dos Salmos.
Os enigmáticos cadros agochan a violencia. Así
se pintaba a xente no Renacemento.
Leopold é tamén un cadáver de mandrágora vermella,
FN58 Con reixas é o mesmo escudo.FN59 f31r

Si, o león de Habsburgo cunha coroa azul Seguía
sendo a icona para algunas comunidades.
E no manuscrito O vellón de Gideon f80v Incluso o de
ouro do emperador é Se Rainach f16v
ou Veltheim f17r,FN60 Xa non debería ser Habsburgo.

Zúric, Lucerna, Zug son azuis e brancos coma fogóns, f89 FN61 Solothurn,
Schwyz cantan versos vermellos. f88 Wattwil
permaneceu tranquilo co unicornio de Iberg, f56r Con todo, foi
destruído despois da noite do asasinato de Zurich Rapperswil, f23r
Este ten un talo de
rosa dobre.FN62

Se descubrimos todos os escudos de
armas, hai moitos mortos nas alfombras.
E alí debemos a Jost, Que
as flores heráldicas dan consolo, Pois o
que hai moito tempo escrito nos textos ¿É
tamén unha oración polas tumbas?

XI. Jost de Silenen e Nicolás de Flüe

Despois de Neto, Nancy contra Borgoña, ¿Os
confederados atoparon o seu propio terreo Para
rexeitarse uns aos outros de
novo, o botín de Borgoña tivo que reforzalo?
Despois de Friburgo e Solothurn
non quixeron deixar pegada nas cidades

Mentres o salvaxe tren do arrozeiro de
Schwyz A porca branca no estandarte azul
vestía Cando os lazos se atoparon completamente,
No Pacto de Stans.

Si, había moito que falar alí.
Ao final, só a bendición axudou.

O eremita Nicolás de Flüe O
contrato entón sobre os saltos. FN63 Todo
o mundo debería virar á paz E
escoitar os mandamentos de Deus!
E así co seu poder místico
Converteu trece en oito.

Tamén axudou a vencer o desgusto
Nada menos que Melchior Russ.
Entre os lucenses era o bo, o irmán Klaus deu o hábito.

E non fai falta dicir Que
para a paz foi Silenen.

Aínda que se debe opoñer moito
tempo, o cuñado de Albin, von Hertenstein.
Agora Flüe e Jost dan a escolta Polo
lado sagrado da alianza eterna.
Porque todo contrato político da época precisa
ao mesmo tempo do dobre como xuramento.

E que a paz permaneza na terra, Pero
agora unida coa banda Silenen.

O príncipe bispo Jost asegurouse de
que todos os helvéticos estean arraigados nos suburbios.
Así que sé feliz, suízo, prepárate
Agora comeza o teu tempo Voynich!

XII. O profeta Isaías e a mandrágora

Con Maquiavelo todo o mundo era parvo,
Comía a mandragola por potencia, Para
aumentar a quentura de amor da muller, Na
novela recomendaba os baños termais.

Agora aquí na obra do bispo Jost Vemos
as mandrágoras como ananos en todas partes.

Incluso son seres de raíz máxica, levabas
contigo para curar. f34 Polo tanto, un tubérculo
que non é liso, é un wight secreto no
Voynich.
A raíz, tallo, folla e flor, uniuse á mente
espiritual.

Foi a sabedoría de Xermania unha vez chamado Alruna,
Alraune entón representaba a Gran Nai, Isto
coincide co culto de Cibeles, quen moitas veces
se converteu na deusa doméstica das cidades.
As mandrágoras móstranse alí dotadas, Como
unha alegoría dunha cidade helvética.

Porque moitas raíces nos catro, É un
dólar ou un oso como animal heráldico.FN64 E
tamén o león siamés, Aquí
damos o nome de Kyburg.FN65 Ao final de
dúas longas trenzas de raíces Tamén
colgan dúas cabezas suízas.

Entón forman un consello
Todos Suízos despois da
transformación, Tamén na crónica de Melker Russ.
Así se pode romper o enigma de noces!
Chamada Lucerna despois da Gran Nai Como
Sunnin derrete manteiga.

Raíz, Espírito Santo e signos de campo
Compáransen con Isaías.
Están estreitamente unidos co profeta, Como el
escribe en varios lugares.
Por desgraza ten que aguantar Que os
cadáveres van con raíces.

Pero seguramente parecería sorprendido se o
pai de David se convertese nunha mandrágora.

O duende recibe unha nota santa, pero
ata os mártires morren.
Que de Xesé nos brota Deus, O tubérculo
fainos mandamento?FN66

En lugar de berrar de cando en vez Son eles
silenciosamente liberados da terra.
Si, aquí apaciguado, mostrado illado Como obras
de arte combinadas no mundo.
Coroadas están a mazá e a pera de Adán A
través das flores como ollos e cerebros.

Se non estivésemos no Rin daquela, poderías
incluso ser extraterrestre.
Chámase crista no escudo Tamén hai flores
como gorras de bufón.
Como a campanilla leva ben, as boinas
e os sombreiros das mulleres tamén son redondos.

Dependendo da tempada e da moda.
Vexamos a producción da mandrágora.
Na parte traseira, ao lado do fogón,
deixe esperanza o colorido viveiro.
Se os pequenos non teñen maceta,
Enxertanse cedo.

Para facer romanos suficientes,FN67 Non
menos importante para sentimientos patrióticos.
Moisés foi o primeiro en recoñecer a liberdade
cando saíu de Exipto para a terra prometida.
Cada estrela brilla coma unha edelweiss
Ademais da raíz de arroz verde jess,

Escolrido no Nadal entre a neve e o
coiro Voynich son brancos.
Un calendario solar e un lunar Xa
un pouco marróns, os bordos están rotos, Pero na
cociña de canón vermello-azul As
criadas de baño quentan pola noite.

Segue a secuela